

வெள்ளுறவு

1989

ஜூன்

இதழ் 2

இந்த மக்கள்
சிந்தும் வேர்வை
ரெத்தகாச தானே-அடா
இரவு பகல்
உறக்கமின்றி
ஏய்த்துப் பறிக்கலாமா....

விலை 5 ரூபா

-Cen, நடைசம்யக்
(தொபங்கல 5-2-1929)

With best Compliments from

M. S. M. NAJUMDEEN & Co.,

R. Gnanam
(PARTNER)

214, 4th Cross Street, Pettah, Colombo-11.
Phone: 23668 - 27951

நவநாகரிகமான சாரிகளுக்கு
நாடுங்கள்
நீப்போன் சென்றர்

NIPHON CENTRE

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN TEXTILES
84 - 4B. SECOND CROSS STREET.
COLOMBO-11.

வெள்ளம் போல் கலைப் பெருக்கும்
கவிபெருக்கும் மேவுமாயின்
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிப்பெற்று பதவிக்கொள்வார்

—பாரதி

ஆசிரியர்

வெள்ளம்

இதழ் இரண்டு அந்தனி ஜீவா

ஜூவரி / பெப்ரவரி 1989

பயணம் தொடர்கிறது

அன்புள்ளங்கொள்டவர்களே,
ஓர் ஆண்டின் இடைவெளிக்குப்பின்னர்,
கொழுந்து இரண்டாவது இதழுடன் உங்களை சந்திக்
கிறேன். ஆனால், மலையச் வெளியீட்டகத்தின்
பிரகரங்கள் மூலம்.....

நமது சந்திப்புக்கள் தொடர்ந்து வருகின்ற பிரச்சினை
களுக்கும் எதிர்பாராத துயரங்களுக்கும் மத்தியில்
வடக்கு, கிழக்கில் இருந்து ஏஞ்சிகைகளும் நூல்களும்,
பத்திரிகைகளும் வெளிவருகின்றன, ஆனால் மலையசத்
திலிருந்து எத்தனைரூப்கள், வெளிவந்தன. நம்மவர்கள்
“வாய்ச்சொல் வீரர்கள்”

இலக்கியம் இல்லாத சமூகம் உயிரற்ற சடலத்துக்கு
ஒப்பானதாகும்

இலக்கியமே எமது இலட்சிய பணிகளில் தலையானது
எமது இலக்கிய பயணத்தின் போது தடைக்கற்கள்
இருப்பதுபோல,

அரவணைத்து ஆதரவு காட்டும்

அன்பு இதயங்களும் உண்டு.

அலைகடலுக்கு அப்பால்

அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ளது.

சமூதாய பார்வையுள்ள

சத்திய இளைஞர்கள் எம்மோடு பயணம் போக
வருகிறார்கள்

பாகை தெரிகிறது

பயணம் தொடர்கிறது.

— ஆசிரியர்

இலங்கையின் முதல் ரைவரிட்டு சரித்திரத்தில் 26-4-1948 முக்கியத்துவம் நிறைந்த ஒரு தினமாகும்,

முகம் தெரியாத உருவத் தில் கொழுந்து பறிப்பவர் கண்ணும் றப்பர் பால் வெட்டு பவர்களையும் தெங்கு சேகரிப் பவர்களையும் தீந்தரிக்கும் முதலிரைகள் இது நான் வரை வெளிவந்திருக்கின்றன.

இம் மூன்று துறைகளிலும் உடலுழைப்பைத் தருவதால் இந்நாட்டில் சரித்திரம் படைத்த இந்திய வம்சாவளி யினருக்காக குரல் கொடுத்த திவான் பகுதார் இக்னேவியஸ் சேவியர் பெரராவுக்கு முத்தி ரை வெளியிட்டு பெருமைப் படுத்துவதை இப்போது தான் முதன் முறையாக காணுகிறோம். அரசாங்கத்தின் இந்தச் செயலை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுவதோடு இந்தப் பணி தொடரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

63 ஆண்டுகள் உயிர்வாழ்ந்த பெரரா 23 வருடங்கள் அரசியல்பணி புரிந்தவர். 1924ம் ஆண்டு தொடங்கி ஏழாண்டு கண்டத்துறை நிருபண சபைக்குத்

இக்னேவியஸ் சேவியர் பெரரா

பிறப்பு: 26 4-1888

இறப்பு: 21-7-1951

தெரிவாகியும் 1931ம் ஆண்டு தொடங்கி பதினாறு வருடங்கள் அரசாங்க சபைக்கு நியமனமாகியும் இவர் இந்திய வம்சாவளி மக்களைப் பிரதி நிதித்துவம் பண்ணினார்.

இந்தக்காலப் பகுதியில் ஆங்கிலேயரின் சிம்ம சொப்பன் மாக விளங்கிய கோ. நடே சம்யயரப்போல்லாது அமைதியானக்பாவழும், அரவணைத் துப்போகும்கப்பாவழும் கொண்டவராக ஐ. எக்ஸ். பெரரா இருந்தார். அதனால் அனைவரது ஈதரவையும் பெற்றார். 1-1-1934ல் இந்தியாவின் வைஸராயாக இருந்த வெலியிடன் பிரபு இவருக்குத் திவான் பகுதார் பட்டத்தை வழங்கி கொரவித்தார். 29-1-1945 லிருந்து 14-4-1945 வரைக் கூட்டட்ட காலப் பகுதியில் ஐ. வி. எஸ் கொரியாவுக்குப் பதிலாக அவர் வெள்ளாடு சென்றிருந்தபோது தொழில் அமைச்சராக கடமையாற்றினார்,

கப்பல் வணிகத்துறையிலும் வர்த்தகத் துறையிலும் அதிக வளம் செலுத்திய அவர்கள் தோலாவிக்கத் திரும்மறையைச் சார்ந்தவராவார்.

சமய, சமூக, அரசியல் துறைகளில் மிகுந்த கவனம் காட்டினார். மூலியவர்த்தன புரத்துப் பாராஞ்சமன்ற கட்டிடத்தில் இடம்பெற்றிருக்கும் அவரது உருவப்படம் அவரது அரசியல் பணியை நிறைவெப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. என்பதை நாம் மற்றத்தவாகாது.

கொட்டிக் கிடக்கும் தங்கச்சுரங்கம்

—சாரல்நாடன்

ஆப்பிரிக்காவைப் பகைப்புவமாக வைத்து தனது பாமர ரஞ்சக மானதும் பிரசித்தமானதுமான 'டார்ஸான்' கதைத் தொடரை உருவாக்கியமைக்கு அந்த கண்டத்தைப் பற்றி அறிந்து கொண்டிருப்பவர் கள் விலரே ஆவர்கள் அதனால் தனது எழுத்தில் இடம் பெறும் தவறு கள் பெரிது படுத்தப்படாது என்று தான் என்னுவதே பிரதான காரணம் என்று எட்கார் ரைஸ் பர்ரோ கூறியிருந்தார்.

மலைநாட்டு மக்களைப் பற்றி அச்சில் வெளியாகியிருக்கும் சில நூல்கள் எட்கார் ரைஸ் பர்ரோவின் மன்றிலை தான் இந்நாலின் ஆசிரியர்களும் இருந்திருப்பார்களோ என்று எண்ணாவக்கிறது.

இதில் மனதுக்கு வருத்தம் தருவதாக அமைவது அப்படி வெளி வந்திருக்கும் நூல்கள் ஆராய்ச்சி சம்பந்தப்பட்டவை என்பதாகும். அதிலும் பல்கலைக்கழகப்பட்டம் பெறுவதற்காக மேற் கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சியின் யீலாவால் எழுதப்பட்டவைகள் என்ற நிலைப்பாடாகும்.

மலைநாட்டைப் பற்றிய சில அரிய உண்மைகள் ஐரோப்பியத் துறைமார்களால் பத்தொன்பதாம் நூற்றின்டின் பிறபகுதியிலும், இந்நாற்றுண்டின் ஆரம்ப பகுதியிலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

அவைகளில் பெரும்பாலானவைகள் ஏறக்குறைய எல்லாமே நூலாசிரியர்களின் நேரடி அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. தமது சொந்த அனுபவத்தால் தாம் மேற்கொண்ட முடிவுகளையும் ஏற்படுத்திக்கொண்ட அபிப்பிராயங்களையும் அவைகளில் அவர்கள் வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். அந்தச் சிறப்பினாலேயே இன்னும் அவைகள் தமது முக்கியத்துவத்தை இழந்து விடாதிருக்கின்றன.

காட்டித்தும், காட்டு விலங்குகளைக் கொண்டிருக்கிறதும், கொடியகாளக் நோய்களோடு போராடியும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் இந்நாட்டுக்காக உழைத்துச்செத்த துயரக்கதைகளை அவர்கள் அச்சில் பதித்து வைத்துள்ளார்கள். அவ்விதம் தீர்மானத்தோடு எழுதுவதற்கு ஆண்டு கணக்கில் அந்த மக்களோடு அவர்கள் தொடர்ந்து வாழ்ந்தும் இலங்கை மண்ணில் தொடர்ந்து வசித்தும் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களின் கருத்துக்கள் விசாலித்த அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தும் முறையில் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளன.

இருபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆங்கில நூல்கள் இப்படி எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

பிரட்டிக் ஹரியில் 64 ஆண்டுகளும், மேஜர் தோமஸ் ஸ்கின்னர் 50 ஆண்டுகளும், பி. மீ மில்லி 30 ஆண்டுகளும் இந்த மண்ணில் தொடர்ந்து வாழ்ந்து, அதன் பயனுக்க் சேகரித்தத் தகவல்களையும் அவற்றுக்கான விளக்கங்களையும் தமது நூல்களில் “இலங்கையில் அறுபத்து நாள்கு வருடங்கள்” (1926) ‘இலங்கையில் ஜம்பது ஆண்டுகள்’ (1871), ‘முப்பதாண்டுகளுக்கு முன்பு’ (1866) மிகவும் தம்பத்தகுந்த முறையில் வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள்.

- ‘விவரங்களையிலிருந்து ஆணையிறவு வரை’ (1892)
- ‘பெரிய துறையின் சமச்சீலனை’ (1889)
- ‘தொட்டப்பகுதிகளில் சைக்கிள் சவாரி’ (1899)
- ‘நங்கத் தளிர்கள்’ (1900)

என்ற இதுபோன்ற நூல்களால் தாம் — நூல்களால் மாத்திரம் தாம் — திரிக்கப்படாததும், மறைக்கப்படாததுமான உண்மைகள் வெளி உலகுக்குத் தெரியவந்தன என்பதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்த நூல்கள் எழுதப்படுவதற்கு முன்னரே இன் மூன்றாண்டு நூல் (1860) சேர். ஜோன் எமர்சன் டெண்ணன்ட் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. அவரது நூலில் தான்.

பல ஆராய்ச்சியாளர்களும், நூலாசிரியர்களும் மேற்கொள் காட்டும் பாங்கிலமைந்த மேலதிக் தகவல்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

இலங்கையில் கோப்பிப் பயிர்க் கையை நோய்வாய்ப்பட்டு அழிவு தற்கு முன்னரேயே ஆங்கிலேயர் ஒருவர் தனது ஆயிரம் ஏக்கர் கோப்பித்தோட்டத்தில் தேவிலைச் செடிகளைப் பயிரிட்டிருந்ததையும், தேவிலைப் பதனிடும் முறைகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிச் சீனர்களைத் தருவிக்க முயற்சித்ததையும் எழுதியிருக்கின்றார்.

புசல்லாவை — நுவரெலியாப் பாதை அமைக்கும் பணியில் காப்பிரியர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதையும் மொசாம்பிக்கிலிருந்து போர்த்துக் கேயர்களால் இலங்கைக்குக்கொண்டு வரப்பட்டவர்களின் எஞ்சியிருந்த சந்ததியினரே அந்தக் காப்பிரியர்கள் என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

சீற்றம் கொண்ட யானை ஓன்று காப்பிரியன் ஒருவனை அடித்து கொண்டதை நம்பொடை பள்ளத்தாக்கில் தான் பார்த்துப் பயந்த தாகக் குறிப்பிடும் டெண்ணன்ட் அந்தக் காப்பிரி மனிதர்கள் யானை இருதயத்தை விரும்பிச் சாப்பிட்டதையும், அந்த மிருகத்தின் வாலை மாலையாக அணிந்து கொண்டதையும், அதன் எலும்புகளைக் கோப்பிச் செடிகளுக்கு எருவாகப் போட்டு வைத்ததையும் குறிப்பிட்டு எழுதி விருப்பதை மாத்திரமல்ல, அனுபவிக்கும் துண்பத்தை வாய்விட்டு வெளிப்படுத்த விரும்பாது மனக்குள்ளாகவே போட்டுப் புலம்பும் இந்தியத் தமிழ்னின் குணத்தையும் குறித்து எழுதி இருக்கின்றார்.

தனக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளைக் குறித்துப் புகார் செய்வதற்கு அவன் முன்வந்ததே இல்லை; மாருக, தாங்கிக் கொள்ளமுடிய

யாத் இறுதி கட்டத்தில் இந்தியா திரும்பி விடவும். இனிமேல் இலங்கைக்கு வருவதே இல்லை என்று நினைத்துக் கொள்ளவும் நிர்ப்பந்திக் கப்படுகிற இக்கட்டான் வாழ்க்கைக்கு அவன் உட்பட்டிருந்தான் என்பதையும் அவர் தனது நூலில் குறிப்பிட்டெடுமுடியிருக்கின்றார்.

இத்தனைச் சிறப்புக்களிருந்தாலும் இந்த நூல்களில் மக்களின் மனோபாவும் வெளிப்படவில்லை. துரைமார்கள் என்ற அதிகாரப் பார் வையிலிருந்த கண்? ஞைட்டமே காணப்படுவதற்கு என்று அபிப்பிராப் படுவர்களும் இருக்கின்றார்கள்.

அமைச்சர் சௌமியமூர்த்தி தொண்டமான் தனது சுயசரிதை நூலில் இவ்விதம் கருத்து வெளியிட்டு இருக்கின்றார் (எனது வாழ்வும் காலமும் — 1987)

இந்தப் பிள்ளையில் சமீப காலப்பகுதியில் செய்யப்படுகிற ஆராய்ச்சி வெளியிடுகள் வேதனையூட்டுவனவாக அமைகின்றன என்பதை குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டியிருக்கின்றது.

மலைநாட்டு மக்களைப்பற்றி மிகப் பிரசித்தமான அளவில் நம்பிக்கைக்குந்தக் கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்குப் பலரும் தேடிக் கென்ற ஒருவராக மறைந்த வி. வி. வேலுப்பிள்ளை இருந்தார்.

அரசியல், கலாசாரம், இலக்கியம் என்ற துறைகளில் மலைநாட்ட வரின் பங்களிப்பை வெளிப்படுத்துவதற்கு அபரின் துணையையே பிரசித்தம் பெற்ற ஆய்வாளர்களும், விமர்சகர்களும் நாடியிருக்கின்றனர்.

சமீபத்தைய பலரது ஆய்வுள் குறித்து அவரே தனது மனத் தாங்கலை வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

மலைநாட்டு மக்களின் சரித்திரம், மொழி, இனம், கலாசாரத் தொடர்பு மிகுந்த அல்லது இவைகளைப் பூரணமாக விளங்கிக்கொள்ள தொடர்பு மிகுந்த அல்லது இவைகளைப்பற்றி வேண்டும் என்பதையும் அவர் வலிமுடிந்த ஒருவரால் எழுதப்பட வேண்டும் என்பதையும் அவர் வலிமுடித்தியிருந்தார்.

மலைநாட்டு மக்களைப்பற்றி உச்சிஸ் வெளிவந்திருக்கும் மூன்று நூல்களைப்பற்றி கவனத்தில் கொள்வதற்கு இக்கட்டுரையைப் பயன்படுத்த களைப்பற்றி கவனத்தில் கொள்வதற்கு விஜயம் செய்து மூன்று தோட்டங்களுக்கு 1959/60 களில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்து மூன்று தோட்டங்களுக்கு சென்று களப்பணி செய்ததன் பின்னரே இந்த நூலை வெளியிட வேண்டும் கொள்வதற்கு அப்படி விஜயம் மேற்கொண்டபோது அவர் தொண்டுள்ளார். அப்படி விஜயம் மேற்கொண்டபோது அவர் தொண்டுள்ளார். பம்பாயில் வெளியிடப்பட்டது.

இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளியினரின் சாதி அமைப்பு முறையைப்பற்றி இவரையே பெரும்பாலும் மேற்கொள் காட்டுகின்றனர். 1959/60 களில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்து மூன்று தோட்டங்களுக்கு 1959/60 களில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்ததன் பின்னரே இந்த நூலை வெளியிட சென்று களப்பணி செய்ததன் பின்னரே இந்த நூலை வெளியிட சென்று களப்பணி செய்ததன் பின்னரே இந்த நூலை வெளியிட வேண்டும் கொண்டபோது அவர் தொண்டுள்ளார். அப்படி விஜயம் மேற்கொண்டபோது அவர் தொண்டுள்ளார். பம்பானி பிள்ளை, பெரியசாமி பிள்ளை, சிவலிங்மான், சப்பானி பிள்ளை, செய்தான் பிள்ளை, கருப்பன் பிள்ளை வீடுகளிலேயே தங்கியிருந்து கம் பிள்ளை ஆகிய உயர்சாதியினரின் வீடுகளிலேயே தங்கியிருந்து

தனது பணிகளை மேற்கொண்டார். அவரது ஆராய்ச்சியின் முடிவு இலங்கை வாழ் இந்தியர்கள் 'தாழ்ந்த வகுப்பினர்' என்பதாகும்.

சூட்வார் ஹோல்லப் 'இந்திய வம்சாவளிப் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சமூக அமைப்பு முறை' என்ற நூலை வெளியிட இள்ளார். இது 1986 ல் வெளிவந்துள்ளது.

அவரது அரசியல் பட்டப்படிப்புக்கு மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சியின் விளைவே இந்த நூலாகும். இதில் பிராமணர்கள் இலங்கைக்கு இந்தியாவிலிருந்து சூடு வந்தது கிடையாது என்று எழுதியிருக்கிறார்.

இருபத்தெந்தாண்டுகள் இலங்கையில் தொடர்ந்து வசித்து இந்தியர்+ஸ்ரீ சட்ட நிருபண சபையிலும் பின்னர் அரசாங்க சபையிலும் பிரதிநிதித்துவம் பண்ணிய கோதண்டராம நடேசுசம்யர் ஒரு பிராமணர் என்பதை இவர் விளக்கி கொள்ளவில்லை போலும். அவரின் சட்ட ஆலோசகராக இருந்தவர் சத்யவாகேஸ்வரர் என்ற பிராமணர் ஆவர். அவரின் மகிழ்வி நல்லம்மான் சத்யவாகேஸ்வரர் கொழும்பில் ஒரு டாக்டராகப்பணியாற்றியதோடு இந்திய வம்சாவளியினரின் அரசியல் சமூகப் பணிகளில் அயராது பணியாற்றியவராவர்.

ஜீன் ரஸ்ஸை 'வகுப்புவாத அரசியல்' என்ற ஒரு நூலை எழுதி இருக்கிறார். இது 1982 ல் வெளிவந்துள்ளது. இதுவும் ஒர் ஆய்வுக் கட்டுரை நூலே - பட்டப்படிப்புக்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமரப்பிக்கப்பட்டது.

இதில் நடேசுசம்யரை ஒரு வக்கில் என்று மிகத் தவறான முறையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். வீரகேசரி என்ற பத்திரிகை தந்த ஆதரவினாலேயே அவர் இந்திய மக்களின் தலைவராக உருவானார் என்றும் எழுதி இருக்கின்றார்.

வீரகேசரி பத்திரிகை 1930 ல் தான் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதை ஆரம்பித்தவர் சுப்ரமணிய செட்டியாராவார். அவர் அய்யரோடு கருத்து வெறுபாடு கொண்டிருந்தவர். அதன் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய வ. ரா. என்பவரது காலத்தில் நடேசுசம்யருக்கு எதிராக அரசாங்க சபைத்தேர்தலில் வ. ரா. நேரடியாகவே பங்கேற்றார். எச் நெல்கீயா என்பவரது காலத்திலும் அய்யருக்கு எதிரான ஏருத் துக்களே பிரசரிக்கப்பட்டன. இந்த உண்மைகளை ஜீன் ரஸ்ஸை அறிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

இலங்கையிலேயே தங்கி விவகை நூல் ஒன்றை வெளியிடவும் ஜோர்ஜ் ஸ. டி. சில்வா அவர்களைப் பற்றி சுயசரிதை நூல் ஒன்றை வெளியிடவும் முடிந்த இந்தப் பெண் எழுத்தாளரால் மலையகத்தமிழர் குறித்த ஆய்வின் தவறிழைக்காமல் எழுத முடியாது போய் விட்டிருக்கின்றது. இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் அகவுணர்வுகளை வெளிப் படுத்தும் இலக்கிய, கலாசார, கலை முயற்சிகள் தமிழிலேயே காணப்படுகின்றன. அதைத் தேடிப் பெறும் கடின முயற்சியில் ஈடுபடாத வரை அவர்களைப் பற்றிய ஆய்வுகள் நிறைவுள்ளதாக அமைவது கடினம் என்பதையே மீண்டும் மீண்டும் இந்த ஆராய்ச்சி நூல்கள் வெளிப்படுத்தின்றன. அதே நோத்தில், ஆராய்ச்சித்துறையில் ஈடுபட விரும்பும் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மாணவர்களுக்குக் கொட்டிக் கிடக்கும் தங்கச் சுரங்கமாக இது அமையும் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுவது தகும்.

தவிச்கு நேத்திரங்கள் உண்வரவை பார்த்திருக்க நீயோ சிறைக்கதவினை பார்த்த படியே இன்றுவரை

வைர இருதயத்து கறுப்பு இமயம்

ஒன்பதினாற்கு ஐந்தாற்றுச்சொச்ச நின்ட நின்ட ... இரவுகளையும் பல்களையுங் கடத்திவிட்டாய் - என நான் கணக்குப் போட்டாலும் கறுப்பு இமயமே ரொபின் தீவு நாலடிச் சிறையுள் நடை பயிலும் உந்தன் உள்ளவெளியில் தினம் இரண்டரை கோடி கறுப்பர்களின் விடுதலை அணிவகுப்பு.

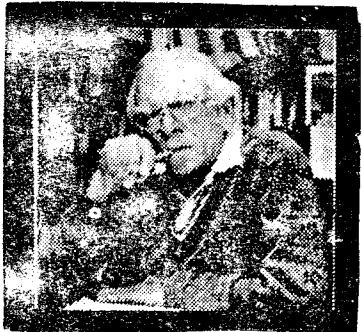
வீஞ்ஞானிகளே
வைரம் தான் வன்மையென
எத்தனை தட்டவை வேண்டுமானாலும்
சொல்லிக் கொள்ளுங்கள்

அது தன் விடுதலைக்காய்
இனவிடுதலையை பலியிடாமல்
இருபத்தாறு வருடங்களாக
இறுகிப்போன
இந்த கறுப்பு இதயத்தின்
நிமல் பட்டு நொறுங்குவதை
காணும் வரை-
வைரம் தான் வன்மையென
எத்தனை தட்டவை வேண்டுமானாலும்
சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்.

போர்த்தாக்களை பார்த்தவிட்டு
உகடகே மேளனமாக
இருப்பது - எனக்கு
அது விடுதலைகளின்
மொத்த சமாதியாகத்தான்
தெரிகின்றது.

மண்டலாவே,
நீ வெளியில் வராமலேயே
போகலாம் - ஆலை
இத்தினவருட காலவுன்
விடுதலை வெறிகொண்ட
சிறைக்கவாசம்
இருக்கின்றதே அது
காற்றின ஊடுருவியிருப்பது
கண்ணுக்குத் தெரியவா
போகின்றது.

-சு. முரளிதரன்-

தனது 85ந்து வயது பூர்த்தி யானது குறித்து இவர் அலட்டையில்கொட்டக்கூடியிருக்கிறார்கள்

சமர்ப்பணம்

ஒரு காலனில்லை, மாருக இன்னும் 85 வருடங்களில் நான் மறக்கப்பட்டவனாகிவிடுவேன் என்றே குறிப்பிட்டார்.

இவர் இறுதியாக 'டைமஸ்' சஞ்சிகைக்கு எழுதிய கட்டுரையில் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளையும் இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் பற்றி உதிர் உதிரியாக பல வற்றை எடுத்துச் சொல்கிறார். அதில் ஒன்று—

எழுதி செல்லும் விதியின் கை எழுதி எழுதிச் செல்கிற தே என்ற பாரசிக கவிஞர்ன் உமார் கையாம்மின் கவிதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருந்தது. அந்த அழகான மொழிபெயர்ப்பையாரும் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. பிட் ஜெரால்ட் மொழிபெயர்த்திருந்த அந்த புத்தகத்தை நடைபாலதயில் வாங்கியகவின் பேர்ன் என்ற இன்னோர் இலக்கிய கர்த்தா அதன் அற்புத்தத்தை உணர்ந்து டெண்னிசன் என்று இலக்கிய மேதையிடம் காட்டினார். தனது படைப்பு ஒன்றை பிட் ஜெரால்ட்டின் நினைவுக்குச் சமர்ப்பித்தார். டெண்னிசன் என்ற புகழ்வாய்ந்த இலக்கியமேதை. உமார்கையாமின் கவிதைக்குப் புகழ் வளர்ந்தது.

சமர்ப்பணம் என்பது நினைவுகளைப் புதிப்பிப்பதானே!

தமிழில் பொது வாக்கும் மகியகத்தில் சிறப்பாகவும் இன்று நிறையவே சமர்ப்பணம் தேவைப்படுகிறது.

கலாநிதி க. அருணசலம்

மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்

ஓர் அறிமுகம்

(முன்னைய தொடர்ச்சி)

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டிலே இலட்சோபலட்சம் தமிழ் மக்கள் 'தொழிலாளர்கள்' என்னும் பெயரில் அடிகமாக குவிகளாகத் தமது தாயகத்தை - தமிழகத்தை - விட்டு நீங்கியமைக்கான காரணங்கள் யாவை? பலர் இதற்கான காரணங்களைக் கூறுகையில், பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டிலே தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட கொடிய பஞ்சமும் பிரான்சியர், பிரித்தானியர் ஆகியோரது உட்சியுமே காரணங்கள் என மிக நாகுக்காகவும் மேம்போக்காகவும் கூறித் தப்பி விடுகின்றனர். உண்மையில் இவை துணைக் காரணிகளாகவோ உடனடிக் காரணிகளாகவோ அமைந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

பிரித்தானியரால் மோகவலையிற் கீழ்க்கூட தமது தாயகத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் கொடுமையைப் போக்கவும் அதற்கும் மேலாகப் பண்ணையார்களின் கொடுமைகளிலிருந்து தப்பி மோசனம் தேடவும் புறப்பட்ட இலட்சோபலட்சம் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் இலங்கையிலோ பிற இடங்களிலோ தொடர்ந்தும் பட்டினியினாலும், வறுமையினாலும் கொடுரோமாகப் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். தொழிலாளர்கள் குடியேறிய இடங்களில் எல்லாம் சிறுதொடர்யினராகக் 'குருவிச்சை' வாழ்க்கை நடத்தும் தொழிலாளர்கள்லாத தமிழர்களும் பிற இனத்தவர்களும் தற்காலிகமாகவோ நிரந்தரமாகவோ குடியேறினர். அவர்கள் சிறிய வர்த்தகர்களாகவோ பெரும் வர்த்தகர்களாகவோ தோட்ட உடைமையாளராகவோ அதிகாரிகளாகவோ அரசாங்க ஊழியர்களாகவோ பிற அலுவலர்களாகவோ விளங்கினர்; விளங்குகின்றனர், அவர்கள் வளமாக வாழ்வதையும், வறுமையும், பட்டினியும் அவர்களை நெருங்க அஞ்சவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

தமிழகத்தில் இன்றுங் கூடக் கோடிக்கணக்கான உடலுழைப்பாளி கள் நாள் முழுதும் மாடாக உழைத்தும் வறுமையினாலும், பட்டினியாலும் வாடி வதங்கிக் கொண்டிருப்பதையும் சமுகத்தின் மேல் மட்டத்திலுள்ளோர் செல்வச் செழிப்பிலும் டாப்பீக வாழ்விலும் தீளைப்பதையும் அவதானிக்கலாம். இந்தினாமை தமிழகத்தில் மட்டுமன்றித் தமிழகத்தை உள்ளடக்கிய இந்தியா முழுமையிலும், இலங்கையிலும் கூடக் காணத்தக்க ஒன்றுகும்.

தென்னுபிரிக்க நாவலாளியர் ஆவன் பேடன் கடந்த 1988ல் ஏப்ரலில் புற்றுநோயால் காலமானார்;

ஜனவரி மாதம் தான் என்பத்தைந்து வயது பூர்த்தியானது இவருக்கு டர்பன் நகரில் தனது இல்லத்திலே மரணமான இவருக்கு தொண்டையில் நடந்த சத்திரிகிச் சை வெற்றி அளிக்கவில்லை ஒரு வார காலத் துக்குள் மரணமானார் அமெரிக்காவின் சிறந்த பேச்சாளர்களுள் ஒரு வராக விளங்கிய ரெயின் ஹோட் நெய்பர் என்பார் தான் விரும்பி படித்த ஒரே கிறிஸ்தவ நாவல் என்று பகிரங்கமாக புகழ்ந்தது இவர் எழுதிய நாவல் ஒன்றையே ஆகும்.

'அன்பு தாய்மே அழு' என்ற அந்த பிரபலமான நாவல் தென்னுபிரிக்காவில் வளர் ஆரம்பித்த இன் ஒதுக்கல் கொடுமையை ஆரம்பத் தில் வெளிப்படுத்தம் இலக்கிய முயற்சியாகும். இந்த நாவல் சர்வதேச இலக்கியங்களில் தரத்தை எட்டிய ஒன்றாகும். இதன் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு ஒர்க்கும் வெளிவந்திருக்கின்றது.

இருபதாம் நூற்றுண்டின் இழுதிக் கட்டமான இன்றும் கூட இலங்கையின் ஏணைய சமூகத்தினருடனே சமூகப் பிரிவினருடனே ஒப்பிடு வையில் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளரின் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகள், கச்சி வசதி, வாழ்க்கைத்தரம் மதவியன் மிகவும் இரங்கத்தக்க நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. மிதமின்சிய உழைப்பும் மிகக் குறைந்த வருவாயும், அறியாமையும், வறுமையும் கொல்லொனுத் துயரங்களும் அவர்கள் து சொத்துக் களாக விளங்குகின்றன. ஆரம்பத்திற் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தாலும் பின்பு இலங்கைச் சூடேசிகள்னான் சிங்கள், இஸ்லாமிய, தமிழ்ச் சமூகத்தினராலும் பல்வேறு துறைகளிலும் பல்வேறு வழி களிலும் தொடர்ந்தும் வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள்; ஒதுக்கப்படுகிறார்கள்; கரண்டப்படுகிறார்கள்.

இலங்கையில் மட்டுந்தானு அவர்களுக்கு இத்தகைய பரிதாபகரமான நிலை? தமிழகத்திலும் - தமது தாயகத்திலும் ஏறத்தாழ இதே நிலைமையே காணப்பட்டது. அதுவும் பதினெட்டாம் பத்தொண்பதாம் நூற்றுண்டுகளில் மட்டுமல்லாது அவற்றுக்கும் முன்னதாகப் பல நூறு ஆண்டுகளாக இத்தகைய பரிதாபகரமான நிலைமை முடிவுற்ற சோக நாடகமாகவும் தொடர் கதையாகவும் விளங்கி வந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக இந்தியாவினதும் அதன் ஒரு கூரை தமிழகத்தினதும் சமூக, பொருளாதார வரலாறுகளைக் கூர்ந்து கவனிக்கும் எவரும் இவ்வண்மையை ஏற்றுக் கொள்வார்.

மலையகத் தொழிலாளர்களின் இரங்கத்தக்க நிலைமைகளுக்கும் கொல்லொனத் துயரங்களுக்குமான ஆதிமூலம் பல நூற்றுண்டுகள் முன்னதாகவே தமிழகத்தில் உரம் பெறத் தொடங்கிறது. பல நூற்றுண்டுகளாக உரம் பெற்றிருந்த அத்தகைய சமூக, பொருளாதார அமைப்புகள் தமிழகத்தில் இன்றுங்கூடப் பெரும் மாற்றங்கள் எவற்றுக்கும் உட்படவில்லை. நிலவுடைமை ஆதிக்கம் பண்ணை, அடிமை அமைப்பு முறை தொடர் கதையாகவே விளங்குகின்றது. அதன் மேற் கட்டுமானங்கள் சில சிற்சில மாற்றங்களுக்குட்பட்டிருக்கலாம். அவ்வளவே! இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இலங்கை-இந்திய அரசு களினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கைகளின் நிமித்தம் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களிற் கணிசமான தொகையினர் தாயகம் திரும்ப வேண்டியேற்பட்டது. அவ்வாறு தாயகம் திரும்பியோரின் இன்றைய நிலைமை எத்தகையது?

“புலியிருக்குப் பயந்து நரியிருக்குப் போனால் நரியுரும் புலியராயிற்று” என்ற நிலையிலேயே அல்லது ஆதிலும் பார்க்கப் படுமோசமான நிலையிலேயே தாயகம் திரும்பியோர் தமது தாயகத்தில் இன்றுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவை பற்றிப்பினர் தகுந்த ஆதாரங்களுடன் விளக்கப்படும்.

மிக நீண்டகாலமாக இருளில் மூழ்கடிக்கப்பட்டிருந்த இந்தியாவினதும் அதன் ஒரு கூரை தமிழகத்தினதும் சமூக, பொருளாதார வரலாறுகள் கடந்த சில தசாப்தங்களாக வெளிச்சத்திற்கு வந்து

கொண்டிருக்கின்றன. அதன் பிரதிபலிப்பாக இது காலவரை திட்டமிட்டு மறைக்கப்பட்டிருந்த பல உண்மைகள் அம்பலமாகத் தொடங்கியுள்ளன. இக்கட்டத்திலே புதுமைப்பித்தன் கதைகளே ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

புதுமைப்பித்தன் கதைகளைப் பற்றி விமர்சகர் ஒருவர் குறிப்பிடுகையில், ஓரிடத்தில்; “...அவரது கதைகள் அது காலவரை வெளிச்சத்திலே பகட்டித் திரிந்தவற்றை இருளிற்குள் ஒட்டின. இருளிலே மறைக்கப்பட்டிருந்தவற்றை வெளிச்சத்திற்கு இழுத்து வந்தன ...” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்கது.

புதுமைப்பித்தன் தமது ‘துன்பக்கேணி’ என்னும் கதையில், இன்றைய மலையகதோட்டத் தொழிலாளரின் மூதாதைப்பர்களைப் பற்றி யும் அவர்கள் தமிழத்திலே தமது தாயகத்திலே - சமூக பொருளாதார ரீதியாக எத்தகைய கொடுரமான முறையில் அடக்கி ஒடிக்கி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தனர் என்பதையும் மிக நாகுக்காகவும் அதே சமயம் மிகத் துல்லியமாகவும் காட்டியுள்ளார். இவபற்றி பிரிதோர் கட்டுரையில் 1981ஆம் ஆண்டே இக்கட்டுரையாசிரியரால் விவாக நோக்கப்பட்டுள்ளது. (இளங்கதிர்: 1981, 24 ஆவது ஆண்டு மலர், தமிழ்ச்சங்கம் பேராதனை பல்கலைக்கழகம்) அக்கட்டுரையின் ஒரு சில பகுதியை இங்கு எடுத்தாலும் பொருந்தும். (இளங்கதிர் ஆசிரியருக்கு நன்றி)

“—உரைநடைக்காணியம் எனக் குக்கறத்தக்க வகையில் அமைந்தன துன்பக்கேணி என்னும் கதையிலே தமிழர் சமூகத்தின் தாழ்ந்த படித்தரங்களிலுள்ள ஒரு பகுதி மக்களின் அவல் வாழ்வை யும் வாழ்க்கைப் போராட்டத்திற் சிக்கித் தலைத்து அவஸ்ததக்குள்ளாகி அவர்கள் இடும் ஒலங்களையும் பண்ணையாளர்கள் - தேயிலைத் தோட்ட அதிகாரிகள் போன்ற பெரிய மனிதர்களின் சிறுமைத்தனங்களையும் மனப் பொருமலுடனும் ஆதிரித்துடனும் எரிச்சலுடனும் வேதனைச் சிரிப்புடனும் எலும்பின் குருத்துக்களையே சிவிரிக்க வைக்கும் சோகக் குரலுடனும் திரைப்படக் காட்சிப்போற் காட்டியுள்ளார்.

ஆசிரியர் கதையின் தொடக்கத்தில் எடுத்த எடுப்பிலேயே தாழ்த் தப்பட்ட மக்களின் குடியிருப்புக்கள் அமைந்த ஒதுக்குப்புறமான வாசப்படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். ஏறத்தாழக் கதையின் முதல் ஒன்பது பக்கங்களில், பின்னால் நிசுமிலிருக்கும் அவஸ்தகளுக்கு அத்திவாரமாக அமையும் வகையிற் காணப்பட்ட வாசவன் பட்டிக்கிராமத்தின் சமூக அமைப்பையும் சமூக உறவுகளையும் ஏற்றத்தாழ்வகையையும் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களின் இரங்கத்தக்க வாழ்க்கை நிலை, நம்பிக்கைகள், வாழ்போராட்டங்கள் முதலியவற்றையும் கச்சிதமாகக் கதைப்பாக்கோடு ஒட்டி வினக்கியுள்ளார்:

வாசவன் பட்டிக்கிராமப் பற்றித் திருநெல்வேலி ஜில்லா வாசிகளுக்குக்கூடத் தெரியாது ஜில்லாப்படத்திலும் அந்தப் பெயர் கிடையாது: காரணம்; அது ஜில்லாப்படத்தின் மதிப்பிற்குக்கூடக் குறைந்த கிராமம் பெற்றேல் நாகரிகத்தின் சின்னமான தார்ஷு வீதிகள் கூடத் தங்கள் மதிப்பிற்குறைந்தது என எண்ணி அக்கிராமத்திலிருந்து ஒன்றரை மைலுக்கப்பாலேயே செல்லுகின்றன. ஊரைச் சுற்றிலும் ஒன்கூடலும் முன்னும் கேற்றுக் கத்தாழையும்; வாசவன் பட்டிக்கிராமத்திற்குரிய பெருவிதி ஒற்றையடிப் பாதையே என வாசவன் பட்டிக்கிராமத்தின் மதிப்பினையைத் தமக்கேயுரிய நையாண்டி வாரத்தைகளில் விளக்கிச் செல்லும் ஆசிரியர் படம் பிடித்துக் காட்டுவது போன்று கோவில் அரச்சகர் வீடு, அக்கிரகாரம் பிள்ளையார் வீதி, பண்ணையார் நல்லகுற்றாலும் பிள்ளையின் பெரிய வீடு, பண்ணையாரின் வயல்களை வாரமாகவோ குத்தசையாகவோ எடுத்தப் பயிர்செய்து வாழ்வார்களின் குடிசைவீடுகள், ஊர்க்காவல் தெய்வமாகிய கூடலை மாடப் பெருமானின் பீடம். அதனையுத்து அமைத்திருந்த மறவர் குடிசைகள், அதனைத்தாண்டி அமைந்திருந்த பறையர்கேள் என அச்சமுதாய அமைப்பையே தத்திருப்பாகக் கண்முன் நிறுத்திக் காட்டுகிறார்."

மேற்கண்ட விளக்கம் புதுமைப்பித்தனின் வெறுங் கற்பனையில் அவர்தம் வாழ்நாளில் நேரிற்கண்டும் கேட்டும் கற்றும் அறிந்த உண்மைகளையே வெத்தையுடன் காட்டியுள்ளார் என்பது மனங்கொள்ளத் தக்கது.

புதுமைப்பித்தன் காலத்தில் மட்டுமல்ல, அவருக்கு முன்பும் இதே நிலையில்தான் இன்றுங்கூடத் தமிழகத்தில் ஆயிரக்கணக்கான வாசவன் பட்டிக் கிராமங்களையும் பள்ளர், மறவர் குடிசைகளையும். பறையர், சக்கிலியர், சண்டாளர் சேரிகளையும் நாம் நேரின் தாணமுடிகின்றது. புதுமைப்பித்தன் காட்டிய வாசவன் பட்டிக்கிராம அமைப்பு குடிசைவீடுகள், சேரிகள், பண்ணையாரின் பெரிய வீடு முதலியனவும் பிலையகத் தொழிலாளர்கள் குடியேற்றப்பட்ட தோட்டங்களில் அவர்களுக்கு இருப்பிடமாக அளிக்கப்பட்ட வயன்கள், தோட்ட அதிகாரிகளின் வீடுகள், தோட்டத்துறையின் ‘பங்களா’ முதலியனவும் ஏராளமாக ஒற்றுமையுடையவானாக இருத்தல் கவனிக்கத்தக்கது.

புதுமைப்பித்தனின் விளக்கம் எந்த அளவிற்கு வரவாற்று உண்மை என்பதை அறிய ஒரேயொரு வரலாற்று ஆதாரத்தையாவது இங்கு நோக்குதல் பொருந்தும்.

புதுமைப்பித்தன் காட்டும் வாசவன் பட்டிக்கிராமங்களும் பள்ளர் பறையர்களும், அவருக்கும் முன்னதாகக் கோபால கிருஷ்ண பாரதி யார் காட்டும் பிலைப்பாடிகளும் நந்தன்களும், அவருக்கும் முன்னதாக பள்ளு இலக்கிய ஆசிரியர்கள் காட்டும் பள்ளர் சேரிகளும் பள்ளர் களும், குறவஞ்சி ஆசிரியர்கள் காட்டும் குறவர்களும் அவர்களுக்கும் முன்னதாகப் பக்கிச் சுலை சொட்டச் சொட்டப் பெரியபுராணம்

பாடியருளிய சேக்கிழார் காட்டும் ஊருக்குப் புறத்தே அமைத்த “புற்குரம்பைக் குடில்கள் பலனிறைந்த” புலையர் பாடிகளும், அவருக்கும் பல நூற்றுண்டுகள் முன்னதாகச் சிலப்பதிகார ஆசிரியர் இளங்கோவும் மணிமேக்கூ ஆசிரியர் சாத்தனாரும் காட்டும் புறஞ்சேரிகளும் மனிதநேயம் பூண்ட எவரது உள்ளத்தையும் உறுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

இன்றைய மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மூதாதையர்கள் மேலே காட்டப்பட்டவர்களே என்பதிற் சிறிதும் ஜூயமில்லை. இதுபற்றிப் பின்னர் தகுந்த ஆதாரங்களுடனும் புள்ளிவிபரங்களுடனும் விளிவாக நோக்கப்படும். இங்கு ஒன்று மட்டும் கூறலாம் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழர்களே தம்முள் ஒரு பெரும் பகுதி யினரை அடிமைகளாக்கி அவர்களது உழைப்பினைக் கொடுரோமாகச் சரண்டி சுகபோகமனுபவித்துவந்தனர் என்பதை நாம் மனதிற் கொள்ளவேண்டும்.

(தொடரும்)

எண்ணங்களை கவரும்

எழில் கொஞ்சம்

வண்ண ஆபரணங்களுக்கு

வசந்த மகால்

Vasantha Mahaal

Jewels

144-B/1, First Floor,
Sea Street, Colombo 11
(opposite of People's Bank)

T'phone: 549367

அவள் விற்ற பால்

-சோமு-

குழந்தை வீறிட்டலறிய சப்தம் கேட்டு வாளியைக் கிணற் றக்கைப்பிடிச்சுவற்றின் வைத்து விட்டு உள்ளே ஒடினான் அவன்.

கர்ப்பகிருத்து சாமிபோல் வேர்வை பிசுபிசுப்பால் அவன் மேனி வெய்யிலில் பளபளத்து வீறிட்டலறிய குழந்தையை சமாதானப்படுத்த அவன் மேற் கொண்ட முயற்சிகள் பலிக் கில்லை.

குழந்தை பசித்து அழுத்து. அது பசித்து அழுகின்றபோதெல்லாம் அவனால் ஒலியைத்தான் எழுப்ப முடிந்தது.

காலையில் வேலை தேடிச்சென்ற மனையில் இன்னும் திரும்பிவர வில்லை. அவனுக்கும் பசித்தது. எவ்வளவு நேரம்தான் கிணற்று நீரை இறைத்துக் குடித்துக் கொண்டிருக்க முடியும் !

பசியால் அழுத குழந்தை களைத்துப்போய் கண்ணைமுடிய போது அவன் வந்துவிட்டாள். கால் நிறைய புழுதி அவனது அலைச்சலுக்கு அடையாளம் காட்டியது. கையிலிருந்த மந்தாரை இலைப் பொட்டலமும், அதைச் சுற்றியிருந்த வெள்ளை நாலும் வேலை கிடைத்த நம் பிக்கை இழையை அவனுக்குக் கொடுத்தது.

வேலை கிடைச்சுதா ... மெல்லக் கேட்டான்.

ம்... இன்ன கேட்டே வேலை கிடைச்சுதான்னும் ம் ம் கிடைச்சுக்கு ... பால் விக்கிற வேலை ... பாலு விக்கிறதா ... ?

ஆமா ... !

அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவனே புரிய வைக்கத் தொடங்கினான். கிழக்காலதான் அந்த

மாடி வீடுங்களாம் இருந்தச்சு. ஒரு வீட்டலதான் பக்கத்துத்தெரு விலே கைக்குழந்தைக்காரிக்கு வேலை இருக்கிறதாச் சொன்னங்க ...

குழந்தை விக்மபத் தொடங்கியவுடன், அவன் அதை எடுத்து கூர்ந்து பார்த்துவிட்டு, மாராபுசு சேலையை விலக்கினான்.

அங்கேதான் வேலை இருக்குங்கொங்க ... போயிக் கேட்டேன்.

ஒரு அம்மா தடிப்பா செவப்பா ஐனு பெண்ணுங்களோட இங்கிலீஸ் பேசிக்கிட்டு வந்தாங்க ... என்னை வெறிக்கப் பார்த்தாங்க அதுக்குத் தாய்ப்பாலு இல்லையாம் ... எனக்கு கைக்குழந்தை இருக்குங்கிறதாலே அதுக்கு நாலு பாலு கொடுத்தா போது ஆங்க ...

எனக்கு சாப்பாடு அவுங்க தருவாங்களாம் .. நம்ம குழந்தைக்கு பாலு பவுடர் டப்பி தருவாங்களாம் அது இல்லாம சம்பளமும் தருவாங்களாம் ...

நீ இன்னு சொன்னே.

சரின்னுட்டேன். ஒன்னு இந்தப் பட்டணத்திலே நீ என்னை விக்கனும் - இல்லாட்டி நாலு ஏமாத்தனும் ... அப்பத்தான் சோறு - மத்த வேலை கிடைக்காது என்று காலில் அப்பிய புழுதையை அவன் வெறிக்கப் பார்த்தாள்.

அவன் கருத்த நன்தை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டே சொன்னான். ம் தோலை விக்கிறதைவிட பாலை விக்கிறது தப்பில்லை தான் - காய்த்து தமுக்கேறிய அவனது கைகள் அருகில் கிடைந்த பொட்டலத்திற்காக நீண்டது.

ஒரு காலத்தில் உடை முத்து கணைத்த கரங்கள் அவை,

புதுமைப் பித்தனின்
காலத்தைக்காகக்காகக்காக

‘குலோப்ஜான்

காதல்’

தமிழ் இலக்கியத்தின் தனிக்காட்டு ராஜாவாக திகழ்ந்த புதுமைப்பித்தன், சிறுக்கை இலக்கியத்திற்கு வலுவூட்டும் பல்கைதகள் எழுதியுள்ளார். இன்று தமிழ்க்கூறும் நல்லுவகமெங்கும் சிறந்த சிறுக்கை இலக்கியகர்த்தா இவர் என்றெல்லாம் போற்றிப் புகழப்படும் புதுமைப்பித்தன் குலோப்ஜான் காதல் மூலமே இலக்கியங்கில் காலடியெடுத்து வத்தார்.

புதுமை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பெருமையுடன் பேசும் ‘மணிக்கொடி யுகம் அப்பொழுது ‘மணிக்கொடி’—காந்தி ஆகிய பத்திரிகைதன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு இலக்கியத்தை வளர்த்தன. அந்தச் சமயத்தில் புதுமைப்பித்தன் இலக்கிய உலகில் புது நபர். ஆரம்ப எழுத்தாளர்தான். ஆனால் பிரபலமான எழுத்தாளர் களையும் தாக்கி எறிந்துவிடக் கூடிய ‘தெருப்புத்’ தன்மை அவர் எழுத்தில் இருந்தது.

அப்பொழுது ‘காந்தி’ பத்திரிகையில் ‘கண்டதும் காதல்’பொய்யா? மெய்யா? என்ற ருசிகரமான விவாதம் நடைபெற்றது. அந்த விவாதத்தை பார்த்த புதுமைப் பித்தனின்பேரு சம்மா

இருக்கவில்லை. குலோப்ஜான் காதல் என்ற தலைப்பில் கண்டதும்காதல் விவாதத்தைக் கிண்டல் செய்து ஒரு அருமையான கட்டுரை எழுதினார், இந்தக் கட்டுரை இலக்கிய உலகில் பெரும் பரப்பரப்பை முடியது. இந்த ‘குலோப்ஜான் காதல்’ மூலமே புதுமைப் பித்தன் இலக்கிய உலகில் தனக்கொரு தனி இடத்தை தேடிக் கொண்டார்.

இதைப்போன்று இன்னென்று சுத்தரப்பத்திலும் வெடிக்கையாக ஒரு பாட்டு சொல்லி விருக்கிறார். ஒருவன் ஒரு பெண்ணேடு சிநேசமாயிருந்தான் அவனோடு நெருங்கிப்பழகி வந்துள்ளான். ஆனால் திருமணம் செய்து கொள் என்றால் தட்டிக் கழித்து வருகிறான். நீ இந்தமாதிரி நடப்பது காரியில்லை. அம்மா கண்டால் என்னையும் உன்னையும் கொன்று விடுவாள் போய்விடு என்று சொன்னான். இதை புதுமைப் பித்தன் நடப்பர்களுக்கு இப்படிப்பாட்டாக சொல்லிவிருக்கிறார்.

“பண்ணைத் வம்பெல்லாம் பன்னைவச்சி. இன்னைக்கு கண்ணை மின்னு கச்குதோ அன்னைத்தே!

ஆயா வந்தாலுன்னை அடுப்பில் முறிச்சி வைப்பாள் போயேன் தொலைஞ்சி போயேன்!

புதுமைப்பித்தன் பாட்டோ, வன்மோ எதை எழுதினாலும் புதுமையாகத்தானிருக்கும்.

தேடுகின்றூர் ஓர் இடத்தை

-கண்டியூர் -எம்.நாமதேவன்

தேங்காயும் மாசியும் தேயிலைத்தாரில்
தேடியே தின்னலாம் என்றே
பாங்கா யுரைத்த கொடும் பானியரின்
பசப்பு வார்த்தையில் வழந்தே
சங்கு வந்தனர் எம்மவர் அன்று
ஏதேனும் சித்தியா வண்ணம்
தேங்கிலே நின்றதே இன்று எம்
தெள்ளவர் வாழ்க்கை வற்றி வரண்டு!

நிலையில்லா உழைப்போடு நானும்
நேர்மை ஊதியமு மற்று பொருள்
விலை கேட்டு விதியிலே கண்
விழி பிதுங்க வெதும்பி நின்று
சிலோல் விரைத்துப் போய்
செய்வதறியாது திகைத்தே பின்
தலை கவிழ்ந்து நடந்திடுவார்
தன் ஆசை பெல்லாம் கருகிடவே!

பாடு பட்டு பட்டினி பாராது
பஞ்சம் பினி நோக்காது
காடு போக்கி கழனி செய்து நாட்டைக்
கை தூக்கிவிட்ட எம் மக்களின்று
விடு இன்றி வாசலின்றி வெந்து
நொந்துபோன வாழ்க்கையோடு இன்றும்
தேடுகின்றூர் ஓர் இடத்தை
தெய்வந்தான் துணை என்றே!

மலையகத்திலிருந்து
மாதந்தோறும் மலரும் சஞ்சிகை

குன்றின் குரல்

ஆசிரியர் ஜே. ஜேஸ்கௌடி

30 புஸ்பதான மாவத்தை, கண்டி

(தொட்ட பிரதேசங்கட்கான கூட்டுச் செயலக வெளியீடு)

கம்பளி

காத்தாகாதாகாதாகாதாகாதாக

காக்காக்காக்காக்காக்காக்காக்காக

நியுஸ்

● தமிழ் இளைஞர் கள் அதுவும் தமிழ் புத்தகங்களை கையில் வைத்திருப்பவர்களை சந்தேகத்தோடு பார்ப்பதே பாதுகாப்பு படையினருக்கு கைவந்த கலையாக உள்ளது. சமீபத்தில் தலவாக்கொல்லை நசரில் “இளைஞர் ஒருவர்தேச பக்தன் கோ. நடேசய்யர்” நூலின் பிரதிகளை கையில் வைத்திருக்கையில் காவல் படை அதிகாரி ஒருவரால் பலவிதமான குறுக்கு கேள்வி கள் கேட்கப்பட்டு விசாரணைக் குள்ளானார்.

● பாசு குப்பைகள் தெரு ஓரமெங்கும் பகிரங் கூடாது கடைவிரித்து விற்பனை செய்யப்படுவதை கண்டு கொள்ளாத இந்த அதிகாரிகள் தரம் வாய்ந்த நால்களை வாசிக்கும் இளைஞர்களின் நெஞ்சை நோக்கிக்கச் செய்வதால் நேர விருக்கும் எதிர் விளைவுகளுக்குத் தாமே பொறுப்பு என்பதை தீந்திக்க வேண்டும்.

● மலையக பாடசாலைகளில் கற்பிப்பது இன்று பல ருக்கு ஒரு வேலை வாய்ப்பாக மாத்திரமே அமைந்திருக்கின்றது. சிலர் இன்னும் ஒரு படி மேலேறி கல்வி அமைப்பையும் பிரச்சினை களையும் ஆராய்ச்சி என்ற பெயரில் சுயவாபத்துக்காக சொர்ஜையற்ற கட்டுரைகளாக எழுதி வருகின்றார்கள்.

● உதுதி செய்யப்படாத தகவல்களை கிளிப்பிள்ளையைப் போல் தவறான இடங்களில் ஒப்புவிப்பதும், பல சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த ஆக்கங்களை சுய ஆக்கமாக ஊடச் செருகுவதும் ஆராய்ச்சியாக பல்கலை மட்டத்தில் முதுமாணிப் பட்டத்துக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது தொடர்வதுபோல் ஆராய்ச்சினர் பிரிவில் அடங்காதுவிடினும் சிருஷ்டி இலக்கியத்துறையில் கி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் சாதனையையும், ஜி. ஏ. ஞானமுத்துவின் காத்திரமான எழுத்துக்களையும் இனங்கள்கூடு எவ்வித கொரவப்பினையும் அளிக்காதிருக்கும் நிலை தொடர்சிறது.

● சில ஆண்டுகளுக்கு முன் னர் கோ. நடேசய்யர் பற்றி இரண்டு கட்டுரைகளை தமிழ்ப்பத்திரிகளில் கொள்ள மலைக்கத்தின் பட்டதாரிகள் இருவர் எழுதி, இருந்தார்கள். பலரும் அவைகளின் காத்திரம் குறித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்த னர் சாரல் நாடன் எழுதிய “தேசபக்தன்” கோ. நடேசய்யர் என்ற நூலை வாசித்த பின்னர் அவ்விருகட்டுரைகளும் கலாநிதி குமாரி ஜெயவர்த்தனாவின் நால் ஒன்றிலிருந்து வரிக்கு வரி மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ள உண்மை வெளிப்பட்டு இருக்கிறது

கே. கோவிந்தராஜ்

(“கங்குலன்”)

இலக்கிய நேடிப்பும் எழுதுவதில் ஆர்வமும், செயலில் துடிப்பும் கொண்ட கே. கோவிந்தராஜ் (கங்குலன்) சமகால மலையக எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

மாத்தளை அங்கும்புற தோட்டத் தைச்சேர்ந்த திரு. கே. கோவிந்தராஜின் இலக்கியப் பிரவேசம் தினபதிபின்தினமொரு சிறுக்கத் திட்டத்

தின் மூலம் ஆரம்பித்து தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டிருக்கும் இவர், சிறுக்கதை, குறுநாவல், கட்டுரை, தொகைக்காட்சி நாடகம் போன்ற இலக்கியத்தின் பல்தறைகளிலும் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டு வருபவர் தனது எழுத்துக் கள் மூலமாக. மலையக மக்களின் வாழ்வியல்புகளை, அவர்களுடைய சோகம் நிறைந்த வாழ்க்கையை தீர்க்கத் தவறியதில்லை.

‘சிரித்திரன்’ கஞ்சிசையில் ‘குன்றிலிருந்து’ என்னும் பகுதியை செய்தார் ‘கதம்பத்தில் மலைகளின் பின்னால் என்றெருபகுதியை செய்தார் வாடெனுலி குஞ்சின் குரல் இவருடைய கட்டுரைகள் உரையாடங்கள் நடைச்சித்திரம் போன்றவைகளுக்கு ஒத்தியத்துவம் கொடுத்து ஒளிபரப்பியது.

நீர்ப்பாசன திணைக்களம் நடத்திய அகில இலங்கை ரீதியிலான சிறுகதைப் போட்டியில் (1980) இவருடைய ‘மாய்க்காக’ என்னுமிதிருக்கதை பாராட்டுப் பெற்று கடரில் பிரசரமானது.

‘கந்தசாமி ஊருக்குப் போகிறுன், என்னும் குறுநாவல் தினகரன் வாரபஞ்சரியில் வெளியாயிற்று. வீரகேசரி, சிந்தாமணி, முரசு, பத்ரிகைகளில் இவருடைய கட்டுரைகள், நடைச்சித்திரங்கள் ஆகியன நிறைய வெளிவந்துள்ளன. இவை அனைத்துக்கும் சிகரம் வைத்தாற் போல் ரூபவாஹினி முதன் முதலாக தயாரித்த மலைநாட்டைப் பின்னணியாகக் கொண்ட தொலைக்காட்சி நாடகமான ‘‘மாப்பிள்ளை வந்தார்’’ இவருடைய கைவண்ணத்தில் உருவானதே.

1988ம் ஆண்டின் தமிழ்ப் புத்தாண்டை ஒட்டி ரூபவாஹினி தயாரித்த வளித்த ‘அரும்பு’, தொலைக்காட்சி நாடகமும் இவருடையதே! முப்பது நிமிட தொலைக்காட்சி நாடகமான இந்த ‘அரும்பு’ சகலரினதும் பாராட்டைப் பெற்றதுடன் அனைவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க மறு ஒளிபரப்பும் செய்யப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

—தெவிலிவத்தை ஜோசப்

“என்ன இப்பிடி தாங்கிறங்க. எழும்புங்க... ராமசாமியண்ணே வந்திருக்கு... போய் கதவ தொறங்க !”

‘இப்பதான் புள்ள கண்ணே கொண்டு சொறுவிச்சு, அதுக்குள்ள நீ எழுப்பிட்ட, ராவெவ்லாம் இந்த பாழூப் போன நாய்க் தாங்கவா விடுச்சி. கள்ளேன் எப்ப வருவான்? எவேன் வருவான்னு? என்னுல எண்ணேய ஊத்திக் கிட்டு இல்ல இருக்க வேண்டியிருக்கு. எப்பதான் நமக்கு நிம்மதியா தாங்க காலம் வருமோ தெரியல போ...?’

விடிந்தும் விடியாத அதி காலைப்பொழுது, மலையக மக்களின் வாழ்க்கையைப் போல!

ஓன்றரை வருடத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒரு வாரமாகத் தான் வவுனியா பகுதியில் நல்ல மழை. மழை பெய்தால் தான் இப்பகுதியில் விவசாயம் செய்ய முடியும். பருவம் பார்த்து நடப்படவேண்டிய பயரிகள் எல்லாமே மழையை பொறுத்துத்தான். வானம் பார்த்த பூமி!

ஓன்றரை வருடகால கடும் வரட்சியில் பூமி காய்ந்து. சில இடங்களில் பாலம் பாலமாக வெடித்துக் கிடந்தன. நெந்திக்கான்தளாய்!

மழை பெய்ய ஆரம்பித்ததும், “இந்த ஈரவில் பில் வயலை உழுதுவிட வேண்டும்” என்ற யோசனையில் எல்லா மும் வேலை செய்தனர்.

குத்தகை

மழை பெய்தால் வவுனியா விலுள்ள பெரிய குளம் நிறையும். குளம் நிறைந்தால், குளத்தின் நீர்மட்ட அளவிற்கு எல்லாக் காணிகளிலுமின்னை கிணறுகளிலும் நீர் இருக்கும். இம்முறை பெய்த மழையில் கிணறுகள் நிறைந்து வழிந்தன.

கிணற்றில் வழிந்தொடிய நீரைக்கண்டதும் ரெங்கலூக்கு மகிழ்ச்சி தாங்க முடியவில்லை. “இந்த தண்ணீய நம்பி நெல் விதைக்கலாம், எப்பிடியும் ஆறு மாசத்துக்கு தாக்குப் பிடிக்கும்” என்ற யோசனையில் தான் ராமசாமியிடம் அவனுடைய இரண்டு மாடுகளையும், இரண்டு நாட்களுக்கு வயல் உழுவதற்காக ‘குத்தகைக்கு’ வாங்கியிருந்தான்.

நேற்று இரவு ஏழு மணிக்குத் தான் ஆறு வயல்களும் உழுது முடிந்தது. காலையில், தானே மாட்டை ஒட்டிக்கொண்டு வருவதாக ராமசாமிக்கு சொல்லியிருந்தான்.

இரவில் மாடுகள் களவு போவதாக ஒவ்வொரு நாளும் செய்திகள் வந்து கொண்டிருந்ததால், இரவிரவாக விழித்துக் கொண்டு, சின்ன சத்தம் வந்தாலும் பந்தத்தை பற்றவைத் துக்கொண்டு வெளியில் வந்து ஒரு சுற்று சுற்றி விட்டு போவான் ரெங்கன். கானி

யைச்சுற்றி வேவி போட்டு. கானிக்கதவை பூட்டி வைத் திருந்தும் கூட !

இருவு முழுக்க விழித்திருந்த வனுக்கு அதிகாலையில், களைப் பில் தூங்கி விட்டான்.

நெந்த வேலையையும் அதி காலையிலேயே செய்து கொண்டால்தான், வெய்யில் காலம் என்றால் கேட்கவேண்டியதில் ஸில். காலை எட்டு மனிக்கே முதுகில் குடேறி வீடும் வவுனியாலில்.

ராமசாமியினுடைய வயலும் உழு வேண்டியிருந்ததால் அவனும் காலையிலேயே வரவேண்டியதாயிற்று. மாடுகளை அலீழ்த்துக் கொண்டு போக!

கூலிக்கு யாரும் வயலை உழு வதற்கு மாட்டுடன் வந்தால் நூறு ரூபாவும் சாப்பாடும் கொடுக்க வேண்டும். மாட்டை கொண்டு வந்து உழுதால் ஜம்பது ரூபாய். கூலியின் கிராக்கி அப்படி !

ராமசாமியிடம் ஒரு சோடி மாடு இருந்தது. ரெங்கனிடம் ‘வாட்டர் பம்ப்’ இருந்தது. அவன் மாடு கொடுத்தால் இவன் தன்னீர் இறைக்க மெனின் கொடுப்பான். இப்படியான பண்டமாற்று ஒப்பந்தம் இருவருக்கும் !

ராமசாமியும், ரெங்கனும் மாத்தனை அங்கும்புறை தோட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களின் பறம்பரையில் எத்தனையோ பேர் தேயி கீத்கு உரமாகிப் போனவர்கள்.

இவர்களின் தாத்தாமார்கள் வெள்ளைக்காரன் இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் பொது கொண்டுவரப்பட்ட குத்தகைக் கூலிகள்.

‘இங்கு எல்லா வசதிகளும் செய்து தருவோம்’ என்று கூட்டி வரப்பட்டவர்கள். ஏறக்குறைய ஒன்றரை நூற்றுண்டு காலம் உரிமையின்றி உழைத்து வந்தவர்கள்.

‘உரிமை வேண்டும்’ என்று உணரத் தோடங்கிய பொது ஏற்பட்ட இந்திய-பாகிஸ்தான் ஒப்பந்தத்துக்கும், ஜீமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்துக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டவர்கள்.

அந்த காலத்திலேயே ‘நாம் இலங்கையிலேயே இருக்க வேண்டும்’ என்று இலங்கை பிரஜாவரிமைக்கு விண்ணப் பித்து இதுவரைக்கும் எந்த மன்னுக்கும்-மனிதர்களுக்கும் உரிமை கோர முடியாத உறவினர்கள்.

ஜீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தில் இலங்கை பிரஜாவரிமைக்கு விண்ணப்பித்து விட்டு அதன் முடிவு தெரியாமலேயே விண்ணுவகிற்கு ‘விசா’பெற்று போய் விட்டார்கள் தாத்தாக்கள்.

அவர்களின் வாரிக்கள் தான் இந்த ராமசாமியும், ரெங்கனும்.

எப்படியும் பிரசாவரிமை வாங்கிவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையில் இலங்கை உரிமை கேட்டு மனுபோட்டு ஒரு பதிலும் கிடைக்கவில்லை.

அதற்காக தோட்டத்து ‘கிளார்க்’கள் முதல் இமிகிரேசன் ‘கிளார்க்’ வரை எல்லா ருச்கும் ‘வாய்க்கரிசி’ போட்டும், இன்னும் ‘வாச்சான்-போச்சான்’ கதை தான்.

‘ராமசாமியன்னே நம்ம இப்பிடியே இருந்தாசிரிவராது வவுனியா பக்கம் போய் ‘காணி கீணி ஏதாவது எடுத்துக்கிட்டு நம்ம தெலத்துல பாடுபட்டான்னு? இப்பதான் எல்லாத் தோட்டத் திலையும் வேல வெட்டி கொறவு, போற போக்கப்பாத்தா, மாசத்துக்கு ரெண்டு நா பேருகூட செக் ரேல்ல உழாது போல இருக்கு ...’ என்று ஒரு நாள் ராமசாமி காதில் போட்டு வைத்தான் ரெங்கள்.

ரெங்கனின் அக்கா மகன், தோட்டத்தில் வேலையில்லையென்றதும், நாளைந்து ‘பொடி யன்களை’ கூட்டிக் கொண்டு வவுனியா பக்கம் போய் இரண்டு மாதங்கள் கூலிவேலை செய்து வையில் ஆயிரம், ரெண்டாயிரம் என்று கொண்டு வந்ததோடு ‘அங்குபோய் சொந்தத்தில் இல்லாட்டியும் குத்தகைக்கு’ காணி எடுத்து ஒழைச்சா சம்பாரிக்கலாம்’ என்றும் ரெங்கனுக்கு கூறி இருந்தான்.

‘ஏன்டா சொந்தமா நமக்குனு ஒரு அரை ஏக்கர் காணியாவது வாங்க ஏலாதா?’

‘இந்த நாட்டுல சொந்தமா காணி வாங்கிறதாயிற்றா, ‘பெரசாவரிமை’ வேணும். சொந்தமா வாங்கிறதாவிட்டு

‘அத்தனைக்கு’ சொஞ்சநாளைக்கு காணி எடுத்து வேல வெட்டி களை பழகி, ஊரும் பழகிட்டா கொஞ்சம் சம்பாரிச்சுக்கிட்டு. அப்புறம் நமக்கு பெரசாவுரிமை வந்ததும் சொந்தமா வாங்கிக்கலாம்.’

அவனுடைய யோசனை கரியாகப்பட்டது ரெங்கனுக்கு. இருந்தாலும் ‘நாற்பது அம்பது வருஷமா இந்த தோட்டத்துல குத்தகைக்கு இருந்துட்டு திருப்பவும் ‘குத்தகைக்கு’ காணி எடுப்பதா’ என்ற எண்ணம் மேலோங்கியிருந்தது.

ராமசாமியிடம் ஆலோசனை கேட்டான்.

‘ரெங்கா நாம நேங்கச்சூடனே வனியாவுக்கு போய் காணி எடுக்கி ற துங்கி ற து வேசான காரியமா? நம்ம புராவுடன்பண்டி, சர்வீச கால அது இதுண்ணு எல்லாத்தையும் எடுத்துக்கிட்டு, கையில் கொஞ்சம் காசோட போனுத் தானே நல்லது’ என்று நாமசாமி.

தோட்டத்தில் வரவரவேலை நாட்கள் குறைந்துகொண்டு வந்தது. பக்கத்து சிங்கள கிராமங்களில், டவுனில் கூலிவேலைக்கு பறந்தார்கள்.

பஞ்சம் வந்தது. பட்டினி யால் பலபேர் தேயிக்கு உரமாகினர். தாலிக்கொடியிலிருந்து வெண்கல சாமான்கள் வரை எல்லாமே விற்று சாப்பிட்டு கடைசியில் எச்சிலைக்காக ஏங்கித்தலித்த

நேரம் - நாட்டில் தேர்தல் வந்தது.

தேர்தல் வந்த அடுத்த வாரமே! வன்செயல் வந்து தோட்டத்துச் சனமே மாத்தளை மாரியமன் கோவிலில் அகதி களாயினர்.

அகதிகள் மத்தியில் தொழிற் சங்கத்தலைவர்கள் வந்து ஆறு தல் கூறி அவர்களை மீண்டும் தோட்டத்துக்குப் போகும்படி வற்புறுத்தினர்.

இவர்களை வற்புறுத்திய அரியல்வாதிகளை ஆறுதல் படுத்த!

மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் நடத்திய ஆரூபது சிறுக்கைப்போட்டியில் 500 ரூபாய் பரிசுபெற்ற நான்கு சிறுக்கைகளில் திரு. கோவிந்தராஜ் எழுதிய 'குத்தகை' யும் ஒன்று. பரிசு பெற்ற ஏனைய கதைகள் தொடர்ந்து வரும்.

'நீங்க ஆயிரத்த சொல் ஹங்க இனிமே நாங்க தோட்டத்துக்கு போகமாட்டோம்' என்று சொல்லி அகதிகளாக வவுனியா வந்தார்கள் ராமசாமி குடும்பமும் - ரெங்கனின் குடும்பமும்.

வவுனியா அகதிமுகாம்களில் இரண்டு மாதங்கள் இருந்து விட்டு 'புனர்வாழ்வு' அளிப்பதாக கூறி சில குடும்பங்களுக்கு வவுனியா பகுதியிலுள்ள காடுகளைப் பிரித்து கொடுத்தனர். பிரஜாவரிமை இல்லாத காரணத்தால் வேறொருவரின் பெயரில் காணியைப் பதிந்து இவர்களுக்கு 'குத்தகை'காணியாக கொடுக்கப்பட்டது.

ராமசாமிக்கும், ரெங்கனுக்கும் குத்தகைக்க காணி

கிடைத்து இந்து வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. காடுகளை வெட்டி கள்ளி களாக்கி உழைத்து சேர்த்த சொத்து தான் இந்த மாடுகளும், 'வாட்டர் பம்ப்' செட்டும்.

காணிக்கு வருடத்துக்கு 'குத்தகை' பண்மாக அறநாறு கொடுக்க வேண்டும். முதல் மூன்று வருடங்களுக்கும் கொடுத்தாயிற்று.

இரண்டு வருட 'குத்தகை' பாக்கி கொடுக்க முடியாத வரட்சி!

வரட்சி காலங்களில் முதல் போகத்தில் கிடைத்த தானியரைக்கொடுத்து வெட்டி வேண்டும். வீரகேஸரி அனுஶரணையுடன் 500 ரூபாய் பரிசுபெற்ற நான்கு சிறுக்கைகளில் திரு. கோவிந்தராஜ் எழுதிய 'குத்தகை' யும் ஒன்று. பரிசு பெற்ற ஏனைய கதைகள் தொடர்ந்து வரும்.

யங்களில் சில மாதங்கள் வாழ்க்கை ஒடும். தானியங்கள் முடியும்போது நகை நட்டுகள் அடவு கடைகளுக்கு ஒடும். அதுவும் முடிய மாடுகள் - தண்ணீர் இறைக்கும் பெசின்கள் எல்லாம் போகும்.

மழை பெய்தால் இவைகள் வீடுகளுக்கு திருப்பி வரும். இப்படியே இவர்கள் வாழ்க்கை ஒடும்.

'என்ன ரெங்கா இந்த வாட்டி எப்பிடியும் அம்பது முட தேறும் இல்லியா'

'தேறும் தேறும் ... என்ன மோ இந்த வருஷம் குத்தகையை குடுத்திற்றனும், இல்லாட்டி நம்மள் வெரட்டிவிட்டிருவானுங்க பானிங்க ... தெரியுமில்ல ...'

'சம்மா சொல்லக்கூடாது. இந்த வருஷம் பூமாதேனி நம்மள் கைவிடமாட்டா. தலையெடுத்திறலாம் ... !'

'ரெங்கா போன கெழம வயல்ல ஒரு கருது பழுத்து வெள்ளையா இருந்திச்சு ... என்னுன்னு பாத்தா அடியில் வெட்டுக்கரையான். அப்புறம் வெசாய கந்தோருக்கு ஒட்டமா ஓடினேன். அங்க போன ஒட்டனே ... அவர்களு சொன்னார் தெரியுமா?'

'என்ன சொன்னான்?'

'அந்த சொத்த கருத புடுங்கிட்டு, வெட்டுக்கரையானையும் புடிச்சிக்கிட்டுவாபாப்பம், அப்புறங்கு கொண்டு போனேன் பாத்திட்டு ஒரு மருந்து குடுத்து. இதுகொண்டுபோய்.. அடின்னு. குடுத்தாரு .. எனக்கிட்ட ஏது மருந்து டங்கி சண்முகத்துட்டு மருந்துடங்கி சிய வாங்கியாந்து அடிச்சேன் இப்ப சரியாபோச்சு, நீயும் வயலை சுத்தி நல்லாபாரு ... கருது ஏதும் வெள்ளையா இருக்கானு.. அப்புறம் எல்லாம் சொத்தையா போயிராம.....'

'அப்புடியா வெய்யம் நல்ல வேல சென்னே. ஏதுக்கும் மருந்த வாங்கியாந்து அடிக்கிறது நல்லது வெய்யில் கொஞ்சம் சாஞ்சுதும் டவுனுக்குப் போயிட்டு வாரேன்.'

'டவுனுக்குப் போறதாயிருந்தா எனக்கு ரெண்டு போத்த லாம்பெண்ணையும் வாங்கிட்டு வப்பிரி,'

'வா ம் பெண் கீண தா ஸ் ரெண்டு கெழமையா தட்டுப் பாடாயிருக்கே.... வெசாயக் கந்தோரால் பரமிட்டுக்குத் குடுக்கிறங்களாம்.... சரி சரி பாத்திட்டு வாரேன் இந்தாபுள்ள கொஞ்சம் தேத்தண்ணி ஊத்திருயா... அப்படியே சைக்கிழுக்கு காத்தடிக்கிற பம்பையும் எடுத்துக்கிட்டு வா...!'

வவுனியாநகரமே அல்லோல கல்லோலப்பட்டது. கடைகளை எல்லாம் அடைத்துவிட்டனர். மக்கள் நாலா பக்கமும் திற்ரூடிக் கொண்டிட்டு ந்தனர். யாருடைய வீடுகள்ந்றும் பார்க்மல் ஓடியவர்கள் தஞ்சம் கேட்டு நுழைந்து கொண்டனர். சைக்கிளில் வந்தவர்கள் தங்களால் எவ்வளவு வேகமாக மதித்து போக முடியுமோ, அவ்வளவு பலத்தையும் கொடுத்து மதித்தோடினர்!

நாளாபக்கமும் வெடிச் சத்தம் காதுகளைத் துளைத்துக் கொண்டிருந்தன.

மன்னார் பாதையில் பயங்கரவாதிகள் வைத்த கண்ணி வெடியில், ஜீப்பில் சென்று கொண்டிருந்த போலீஸ் காரர்கள் ஆறுபேர் ஸ்தலத்திலேயே இறந்து விட்டார்களாம்!

அவ்விடத்துக்கு விரைந்து சென்றனர் இராணுவத்தினர்!

வெடிச்சத்தம் ஓயவில்லை! சிறிது நேரத்துக்குப்பி ஸ்புயலடித்து ஓய்ந்தது போல வவுனியா நகரம் அமைதியடைந்தது.

இறைதேடியரின் கூடுகளுக்குப் போகும் பறவைகள்போல் ஜீப்புக்கள்' கேம்புக்குன் நுழைந்துகொண்டன.

புற்றீசல்கள் போல ஆங்காங்கே ஆதரவு தேடி நின்ற வர்கள் வெளியே வந்தனர். எப்படியும் வீடுகளுக்கு ஒடிவிட வேண்டும் என்ற ஆவலும் அவசரமும் அவர்களின் நடவடிக்கைகளில் தெரிந்தன.

எது எப்படி நடந்தாலும் உயிரோடு இருப்பதற்கு ஏதாவது சாப்பாடு வேண்டாமா? எந்த சாமானைத் தொட்டாலும் யானைவிலை குதிரை விலை ஏதாவது லாபமாக வாங்கலாம் என்று செக்கூட்டம் 'சந்தை பக்கம் திரும்பியது.

சந்தைக்குப் போவது என்றால் விவசாயக் கந்தோரைத் தாண்டியே போகவேண்டும். விவசாயக் கந்தோர் மன்னார் ரேடில் தான் இருந்தது!.

'என்ன மூவாவது கொடுத்து சாமான்களை வாங்கிக்கொண்டு நேரத்தோடு வீடுகளுக்குப் போய் விடவேண்டும்.' என்பதில் எல்லாரும், திவிரமாக இருந்தனர்.

சந்தைப் பக்கம் திரும்பிய செக்கூட்டம் திடைரென நிற்று, பாதை ஓரத்தில் கைக்கில் ஒன்று கிடைந்தது. போத்தல்கள் உடைந்து கிடந்தன. பத்து பதினாற்து பேர் சுற்றி நின்றனர். சாக்கடை காலுக்குள் ரெங்கன் இரத்து வெள்ளத்தில் கிடந்தான்.

முக்கி இருந்தது! நாலைந்து பேர் ரெங்கனை ஆஸ்பத்திரிக்கு துக்க செங்றனர்.

சோதனை செய்து பார்த்த போது இரண்டு துப்பாக்கி வெடி என்னங்கள் இருந்தன. உயிருக்கு ஆபத்தில்லை என்றனர். முழங்காழுக்கு கிழே குடு!

செய்து காட்டுத்தீ போல எல்லா இடங்களுக்கும் பரவின. கண், காது மூக்களுடன்!

யார் கட்டது! என் கட்டார்கள் என்பது கட்டவர்களுக்கும் தெரியாது.

வடனில் நடந்து முடிந்த சம்பவங்களைக் கேள்விப்பட்டதும் லாம்பெண்ணையும் வெடுக்கரையானுக்கு மருந்தும் வாங்கச் சென்ற ரெங்கன் வீட்டுக்கு வராதனாலும் என்ன ஆயிற்றே ஏது ஆயிற்றே என்று பதறிப்போயிருந்த ரெங்கனின் வீட்டாருக்கு ரெங்கன் 'ஆஸ்பத்திரியில்' என்று தெரிந்தாம் குய்யோ முறையோ என்று கத்திக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு ஒடினர்.

ரெங்கனின் மனைவியும் பிள்ளைகளும் ஆஸ்பத்திரியில் சண்ணோரோடு இருந்தனர். விடியும் வரை வீட்டுக்குப் போகமுடியவில்லை. அதிகாலை ஜீந்து மனிவரை ஊரடங்குச் சட்டம்!

'இருத்த வம்புக்கும் போகாத அப்புராணி மனுசனை இப்பிடிட்டு போட்டுட்டாங்களே...

எல்லர் இடத்திலும் இதே கதையா இருந்தது.

ராமசாமிக்கு வயவிலே தான் நினைவா இருந்தது,

அதிகாலை ஜந்தார மனி ஊரடங்கு சட்டம் முடிந்து விட்டிருந்தது.

'ரெங்கா-ரெங்கா எல்லாம் போச்சே எல்லாம் போச்சே ரெங்கா' என்று கத்திக் கொண்டே ஒடிவந்தான் ராமசாமி

'என்னுக்க ஏன் இப்பிடி பேயரஞ்சவன் மாதிரிதீவார?

'ஜயோ ஜயோ எல்லாம் போச்சே எல்லாம் போச்சே ரெங்கா நேற்று ராத்திரி கொஞ்சம் பேரு தோக்குகள் தூக்கிக்கிட்டு வந்து பயங்காட்டி எங்களையெல்லாம் ஒட்செலால்விட்டு வயலுக்கெல்லாம் நெருப்பு வச்சுக்கிட்டானுங்க தம்ம கிராமத்துல் ஒரு குடும்பம் பாக்கியில்லை... எல்லாம் குடிசைகளும் ஜயோ...'

'ஜயயயோ காமாட்சி புள்ளைகளை எல்லாம் எங்க இருக்காங்க ராமசாமி'

எல்லா சனங்களும் ஸ்குலுக்கு வந்திட்டாங்க எட்டு நாறுக்கு மேல் எல்லாம்!... இப்பு அங்கதான் இருக்காங்க... என்று கூறிய ராமசாமி மடார் மடார் என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டான்.

ரெங்கனையும் மருந்தைக் கட்டிக்கொண்டு போகச் சொல்லி விட்டார்கள்.

கொஞ்சம் பேரை 'ஜீப்பில்' கொண்டுவந்து இறக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். பின் மாக! ரெங்கனுக்கு எங்கு போவது என்று புரியவில்லை ராமசாமியோடு பாடசாலையில் அகதிகளாயினர்.

'ராமசாமி.. எத்தனை நாளைக்குத்தான் இங்க இருக்கிறது. காணி இருக்கிற பக்கமும் தலை காட்ட ஏலாது போய்ப்பார்த்துத்தான் என்ன புண்ணியம். வெறும் சாம்பலாத்தான் இருக்கும் நமக்குனு சொல்லிக்கிற துக்கு என்ன இருக்கு ஒரு எழவும் இல்ல... அதனால்....'

'அதனால் சொல்லு...! நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்திட்டேன்!

'என்ன முடிவு.....?' கொஞ்சபேரு இந்தியாவுக்கு போராங்க அவங்களோடு நாயானும் போயிறலான்மனுபாக்கிகிறேன்... நீங்கள் சொல்றா?

'நான் என்னத்த ரெங்கா சொல்றது ஒனக்கும் நடந்து போற மாதிரியா காலிருக்கு அதுவும் சந்தியாவுக்கு போற துங்க நெளிச்ச ஒட்டு போயிற ஏலுமா?

'தெனைச்ச ஒட்டனே போக ஏலாமையா அம்பது ஆயிரத்துக்கு மேல் அக்கரைக்குப்

போய் சேந்திருக்கு இன்னைக்கு இல்லாட்டி நாளைக்குரவைக்கு போகலாமுனு போசனை....!

“ஓரி அக்கரைக்கு போயிட்டோமுனு வச்சிக்க...அப்புறம் என்ன பண்ணுறதாம்...?

‘அப்புறம் செய்யிறத அப்பொறம் பாப்பம் இப்பநாம எப்பிடி உயிர்தப்பி போகிறோம் கிறதுதான் இருக்கு. அக்கரைக்கு போனு பொழைக்காமா போயிறுவம் இந்தியா நம்ம தாய் ராமசாமி, எப்பவோ பிரிஞ்சு போன கொழுந்தை ந்க..இப்பதிரும்பி வருதுங்கன்னு தாய் பாத்தகிட்டா இருக்கும். இங்லே நம்மல திருப்பி வெரட்டிரவா போவது... எல்லாத்தையும் அந்த ஏழு மஸையான் மேலே பாரத போட்டுட்டு..... பொறப்படுவோம்...’

பயங்கர வன விளங்குகள் வாசம் செய்த காடுகளை அழித்து தேயிலை பயிரிட்டு இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முதலாவது முகம்பாக இருந்தவிட்டு தேயிலை தோட்டங்களிலிருந்து விரட்டப் பட்டு வவுனியா பகுதிக்கு வந்து காடுகளை களனியாக்கிய எத்தனையோ ராமசாமிகளும் ரெங்கன் கனும நாடற்று வீடற்று இந்த நாட்டின் உறவே வேண்டாம் என்று சொந்த நகை எல்லாம் வேறுத்துக்கொண்டு போக தீர்மானித்துவிட்டனர்.

எது எப்படி இருந்தாலும் தங்களுடைய உழைப்பையெல்

லாம் வேற்று நாட்டு மன்னில் வீண டி த் து விட்டு வெறுங்கையோடு வரும் தன் மக்களை அன்போடும் ஆராத் துயரோடும் அணைத்துக்கொள்வாள் பாரதத்தாய் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம் பிக்கை இவர்களுக்கு.

ஆனால்,

இலங்கையிலிருந்து வரும் இந்திய அகதிகளை குறைந்த சம்பளம் கொடுத்து குத்த கைக்கு வேலையில் அமர்த்திக் கொள்ள தீவிரமான ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருப்பதும், அதற்கான பிரமாண்ட மான பஞ்ச ஆளுகள் அமைக்கப்படுவதும் இவர்களுக்குத் தெரிய நியாயமில்லை.

நிரந்தர ஒரு நிம்மதியை நாடி ஒடும் இவர்கள் மீண்டும் ஒரு பெரிய குத்த கைக்கு கொண்டு போய் வாழ்க்கையை தொடரவிருப்பது தெரிந் திருந்தால் நடுக்கடலிலாவது நிரந்தர நிம்மதியை தேடி விருப்பார்களோ என்னவோ!

தேயிலை

தொழிலாளியின்
குறுதியை
நன்கு
குடித்து
மதர்த்து நிற்கும்
இந்த
நாட்டின்
சரித்திருச்
சமன்றுகள்

வி. க. விஜேந்திரன்
அப்புத்தனை

வெளாவால் தகவல்கள் -இந்திரஜித்

ஆராய்ச்சி என்பது மறைந்து கிடக்கும் உண்மைகளையும், மறைக்கப்பட்ட உண்மைகளையும் வெளிப்படுத்துவதாகும். அப்படி வெளிப்படும் உண்மைகள் சில சமயங்களில் கசப்பானவைகளாய் இருப்பதுண்டு. ஏத்கனவே ஆராய்ச்சி புரிந்ததன் மூலம் பெரும் பதவியில் அமர்ந்திருக்கும் சிலருக்கு அசௌகரியங்கள் ஏற்படுவதுண்டு.

சான்றுகளோடு நிருபிக்கப்படும் புதிய உண்மைகளை ஏற்பதற்கு மனத்திராணி வேண்டும். அதில்லாதபோது, சண்டித்தனம் செய்வதும், பிழையானதென நிருபிக்கப்பட்ட பழைய கருத்தையே பிடித்துக்கொண்டு தொங்குவதும் மாற்றமுடியாத பழக்கமாகி விடுவதுண்டு.

சாரல் நாடன் எழுதி மலையக வெளியிட்டகம் வெளியிட்டுள்ள 209 பக்கத்திலான தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யர் என்ற வரலாற்று ஆய்வு நூல் சிலருக்கு இந்தப்பழக்கத்தை நிறைவெடுத்திருக்கின்றது.

இந்த நூலில் கோ. நடேசய்யர் தான் இலங்கையின் முதல் தமிழ்த் தினசரி ஆளியர் என்று ஆதாரம் காட்டியிருப்பது சிலருக்கு எரிச்சல் ஈட்டியிருக்கிறது. இந்த எரிச்சலில் இந்தக் கருத்தை மறுப்பதற்கு அறிஞர்கள் கருத்துக்கு அதிக சான்றுக்குரிய விடயமாக இரண்டு பிரசரங்களை குறிப்பிட்டுள்ளனர். ‘தினபதி’ வெளிவர ஆரம்பித்த 178 ல் எழுத்தாளர்களுக்கு இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்ட புதினப்பத்திரிகையின் கதை என்ற 20 பக்கத்திலான சிறு விளம்பர பிரசரம் இடில் ஒன்றாகும். இந்தப்பிரசரத்தில் 14 ம் பக்கத்தில் நடேசய்யரின் விளை என்ற ஒரு தினப்பத்திரிகையைப் பற்றிய குறிப்பு மாத்திரமே காணப்படுகின்றது. அவரால் பெரும் வெற்றிகரமாக நடாத்தப்பட்ட ரீதைய ஏழு பத்திரிகைகளைப் பற்றிய எதுவித குறிப்பையும் காணேன். மேலும் இதே பக்கத்தில் கதத்திரண் தினப்பத்திரிகையில் அய்யர் ஆளியப்பதவி வசித்த காலத்தைப் பற்றிய தகவலும் தவறாகவே கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த விளம்பரப்பிரசரம் ‘சான்றுதாரமாகக்’ கருதப்படமுடியாது என்பதோடு பூரணமானதும் சரியானதுமான தகவல்களையும் தரவில்லை என்பதையும் ஆரம்பத்திலேயே மனதில் பதித்துக் கொள்ள நலம்.

அடுத்தது, இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் எழுதி 1964 ல் அரசு வெளியீடாக வெளிவந்த ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற 208 பக்கத்திலான நூலாகும். ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகளுடன் இருப்பதை ஆண்டுகள் தொடர்புடொண்டுள்ள பழம் பெரும் எழுத்தாளர் (பதிப்புரையின்படி - 1939 லிருந்து என்றாலும் என்னின்றது), தான் சேகரித்துப்

பத்திரப்படுத்தி வைத்துள்ள பழைய பத்திரிகைகளிலிருந்து (முன்னுரை) உபயோகமான காரியமாகச் செய்த, நூல் முதன் முயற்சி இதுவாகும்.

இந்த நூலில் கோபுர வாயில் என்ற தலைப்பில் எழுதும் கணக செந்திநாதன் “ஒரு 10 வருட முயற்சிகளை அடுத்த 10 வருடத்தின் மறைத்தும், மறுத்தும் எழுதும் விமர்சனகாரர்களும் இருக்கின்றார்கள். பழைய எழுத்தாளரது இலக்கிய சிருஷ்டிகள் நூலுக்கும் பெருது பழைய பத்திரிகைக் குவியலுள்ள மறைந்திருத்தல் இலக்கிய வரலாற்றுப் புரட்டர்களுக்கு வசதியாகவும் இருக்கின்றது!“ என்று கூறுகின் கிறார். அவரது கூற்று இதயசுத்தியானது என்றாலும் அவருக்கு 1939க்குப் பிற்பட்ட முயற்சிகளுடன்தான் தொடர்பிருந்ததையும் மனதில் பதித்துக்கொள்ள வேண்டும். இருந்தும் “தற்கால இலக்கிய முயற்சி களைப்பற்றி அவர் கேள்வித்து வைத்திருக்கும் தகவல்கள் வேறு யாரிடமுமிருக்கவில்லை” (கோபுரவாயில்) என்றே எல்லாத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும் இன்றும் நம்புகின்றனர். அதனுலேயே நடமாடும் வாசிக் காலை என் அவர் போற்றப்பட்டார்.

தனது நூலில் இதன் காரணமாக ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி யைப்பற்றி எழுதப்படுந்த நான் தினசரிப் பத்திரிகைகளைப்பற்றியும் இங்கு எழுதவேண்டியிருக்கிறது. க. அ. மீரா முகைதீன் அவசிகளால் நடாத்தப்பட்ட தினத்தபால் காலைமாலைத் தினசரிதான் ஈழத்தில் வெளியான முதலாவது புதினப் பத்திரிகையாகும்” (பக்கம் 164) என்று ஒரு குறிப்பைத் தருகிறார்.

நடேசம்யரது பணிகளைப்பற்றி கணக செந்திநாதன் பூரணமாக அறிந்திருக்கவில்லை என்பதை 168ம் பக்கத்தில் வெளியாகியிருக்கும் குறிப்பிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். ஆக தான் கேள்வித்து வைத் திருந்த குறிப்புகளை அவர் பிற்கால நன்மை கருதி புத்தகமாக்கி தந்தாரே தவிர அதையே பூரண சான்றுதாரமாகத் தரவுமில்லை” தன்னுஷ் கேள்விக்குமுடியாத பத்திரிகைகள் இருக்கவே இல்லை என்று கூறுவில்லை. ஆனால் அவருக்குப்பின்னால் வந்தவர்கள் அதையே வேதவாக்ககாக கொண்டுள்ளார்கள்

ஸில்லையூர் செல்வரான் சுதந்திரவில் நடேசம்யர் தாவல் எழுதி அர் என்று கூறியதும் தினத்தபால் முதலாவது செய்தது தினசரி என்று கோப்பாய் சிவம் தனது “இலங்கையில் தமிழ்ப் பத்திரிகை கைகள், சஞ்சிகைகள் 1841-1984 என்ற நூலில் 1985ல் எழுதியதும் இப்படி நேர்ந்தலைகளேயாகும். இந்த கருத்து நிலை நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் நிலையில்தான் சாரல் நாடனின் நூலில் நடேசம்யரே முதல் தமிழ் தினசரி ஆசிரியர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தும் அவரது கட்டுரை ‘மல்லிகை’ ஏட்டில் வெளிவந்தது. அது இப்போது சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பிரசரமாகி இருக்கின்றது.

(இன்னும் வருக)

மலையக

இளைஞர்களுக்கு

மலையக மக்களிடையே ‘கொழுந்து’ சஞ்சிகை சென்றுடைய வேண்டும் என்பது எது தோக்கமாகும். மலையக இளைஞர்கள் ‘கொழுந்து’ சஞ்சிகையை தோட்ட மக்களிடையே விதியோகிக்க விரும்புகிறவர்கள் எங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவும். குறைந்தது 10 பிரதிகளையாவது வாங்கி விற்பனை செய்ய விரும்புகிறவர்கள் நேரடியாக எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

நிர்வாகி ‘கொழுந்து’ 57, மகிந்த பிளேஸ் கொழுப்பு-6

‘கொழுந்து’ இதழை இவர் வரிட மிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பூவரெவியா

நஞ்மாள் 7, மொடல் சோப், நுவரெவியா.

ரம்பொடை

எஸ். சி. ஐ. சந்திரகுமார் டி, மெயின் வீதி, ரம்பொடை

புண்டுலோயா

என். சுப்பி ரமணியம், வேவர் டிவிசன், டங்கின் புதாட்டம், புண்டுலோயா

ராகலை

ஏ. மரியதான், 11, சென். வெ. கூட்ட பஸார், ஆள்கருதோயா.

அட்டன்

லலிதா ஸ்டோர்ஸ் டி. ஐ.வர்ஸ், 91, மெயின் வீதி அட்டன் 'T' Phone 0512 - 559

நாவலப்பிட்டி

எம். சுரைந்திரன், 15 பெயில் வீதி நாவலப்பிட்டி

பதுளை

பி. வேதாந்தமூர்த்தி (அதி பர்) சரல்வதி மகா வித்தியால யம், பதுளை.

ஏ. கே. வேலவான், 19 சி பதுளைபிட்டிய வீதி, பதுளை

அப்புத்தனை

கே. வி. ஜி. ந்திரன், 136, கோவில் வீதி அப்புத்தனை.

மாத்தனை

ஏ. பி. வி. கோமஸ், 721/5 திருகோணமலை வீதி, மாத்தனை

எம். பாலகிருஷ்ணன் (அதி பர்) மந்தன்டாவலை த. வி. மந்தன்டாவலை

கண்டி

லங்கா சென்றசுப்தகசாலை கொழும்பு வீதி, கண்டி

கலைவாணி புத்தகசாலை திருகோணமலை வீதி, கண்டி

அக்கரபத்தனை

ச. முரளிதரன் சேல புறாக், தமிழ் வித்தியாலயம் அக்கரபத்தனை.

தலைநகரில்
தரமான

22 காரட் தங்க நகைகளை பெற

இன்றே நாடுங்கள்

சுஜாதா ஜூவலர்ஸ்
SUJATHA JEWELLERS

109, SEA STREET, COLOMBO II.

Phone : 36918

சுஜிதா ஜூவலர்ஸ்
SUJITHA JEWELLERS

47A, SEA STREET, COLOMBO II.

Phone : 24630

நம்பிக்கை ! நாணயம் !! நேர்மை !!!

க. நா. ச. . . .

க. நா. ச. என்ற க. நா. சுப்பிரமணியம் தமிழ் இலக்கியத்தில் அழியாத பெயர் பெற்று விட்டவர். அவர் மறைந்து விட்டார் என்ற செய்தியை அண்ணமையில் அதிகாலியில் ஒரு நாள் இந்திய வானோலி அறிவித்தது.

அரை நூற்றுண்டுகளாக எழுதிவந்த க. நா. ச. வின் மறைவு தமிழிலக்கியத்திற்கு ஏற்பட்ட பேரிழப்பாகும். தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனித்த விமர்சன குரலாகவும், ஆக்க இலக்கியத்தின் படைப் பாளியாகவும் திகழ்ந்து விமர்சனம், சிறுகதை, புதுக்கவிதை மொழிப் பெயர்ப்பு போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் அவர் ஆற்றிய இலக்கியப் பணியால் தமிழ் இலக்கியத்துறையை சர்வதேசத் தரத்துக்கு உயர்த்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளார்.

இவரது விமர்சனங்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் ஒரு சூழுவளியையே ஏற்படுத்தியது. ‘விமர்சனம் என்கிற இலக்கியத்துறையின் ஒரு நோக்கம் இதுவரை எழுதப் பட்டினப்பதில் நல்லதைத் தரம் கண்டு ஒரு நாறு போரயாவது அதை வாசிக்க வேத்துவிட வேண்டும் என்பது தான் ‘எனக்குறிப்பிட்டிருக்கிறோ’ க. நா. ச. இவரின் இலக்கிய சத்தியத்தை காலம் கடந்து தான்’ பலர் புரிந்து கொள்கிறார்கள். இவரின் இடத்தை இன்னேருவர் நிறைவேசுவது என்பது நீண்டகாலம் ஈடுக்கும்.

கொழுந்து முகப்பில் காட்சி பளிக்கும் கொழுந்து கிணங்கும்

பெண்மணியின் ஓலியர் இலங்கையின் புதுப்பெற்ற ஓலியம்.

அட்டைப்பட

கவிதை!

திரு. ராஜசேகரின் கைவண்ணம் இந்த ஒளியத்தைப் பற்றி உங்களின் யனதில் தோன்றும் எண்ணங்களை, கவிதா வண்ணங்களாக பெப்ரவரி 10-ம் திகதிக்குள் எழுதியனுப்புங்கள் சிறந்த ஜந்து ஆக்கங்களுக்கு மலையக வெளிட்டகங்களின் நூல்கள் அன்டளிப்பாக அனுப்பிவைக்கப்படும்.

ஆசிரியர்

‘கொழுந்து’ 57, மகிந்த பிளேஸ் கொழும்பு-6
என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கப்படவேண்டும்.

மலையக சமூகம்

இரை தேடும் பறவைகள்ல

ஜனநாயக நாடுகளில் சுதந்திரமாக வாக்களிக்கும் உரிமை எவருக்குமுண் ①.

அது, ஒவ்வொரு மனிதனின் உரிமையுமாகும்.

ஆனால், நடந்த முடிந்த ஐஞ்சிபதி தேர்தலில் வாக்களித் தார்கள் என்பதற்காக மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பண்டாரவளையில் வேலு என்ற தொழிலாளியும்,

அப்புத்தலையில் கே. ராமசாஸ், எம். மகேஸ்வரன், எம். சோமசுந்தரம் ஆகியோரும்,

எட்டியாந்தோட்டையில் ஆர். மூர்த்தி என்பவரை கொலை செய்து ஏரித்துள்ளார்கள்.

ஐந்து மனித உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டுள்ளன, பலிவாங்கப்பட்டுள்ளனர்.

மாத்தளையில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அகதிளாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கடந்த காலங்களிலும் 1977 தேர்தலுக்கு பின்னர் தாக்கப்பட்டனர், அதித்து விரட்டப்பட்டு அகதிளாக்கப்பட்டனர்

இந்த சம்பவம் பல தடவைகள் தொடர்ந்தன.

இது ஒரு தொடர்க்கையாகி விட்டது,
மலையக இந்திய வம்சாவழி சமுதாயம் கலி பரம்பரையாக இருந்த நிலை மாறிவிட்டது.

அவர்கள் இரை தேடும் பறவைகள்ல,
அவர்கள் தேசிய சிறுபான்மை இனமாக இந்த மன்றேடு சங்கமமாகி விட்டார்கள்.

இவர்களின் பாதுகாப்புக்கு மலையக தொழிற்சங்கங்கள் உத்திரவாதம் அளிக்க வேண்டும்.

அனைத்து தொழிற்சங்கங்களும் ஒன்றுகூடி கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதோடு, இனிமேலும் இந்திலை தொடராமல் உடனடி பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அந்தனி ஜீவா

இல்லத்தரசிகளின் உள்ளங்கவர்ந்தது |
பிறவுண்சன் தயாரிப்புகளே.)

BROWNSON INDUSTRIES

139, BANKSHALL STREET.

COLOMBO-11.

Telephone: 27197

With best Compliments

RENARSS SUPPLIES CENTRE &
TENBY (PVT.) LTD.

இலங்கையில் "TENBY" மின்சார உதிரிப்பாகங்களில் உடல் பிரதிநிதிகள்

இலங்கையில் பாதைகளுக்கு ஏற்ற

"LIONHEAD"

டயர், டியூப் இறக்குமதியாளர்கள்

135A, ஆட்டெப்பட்டித் தெரு, கொழுப்பு-13

கொலைபேசி: 32885 - 545228

TELEX: 22337 (Indika CE) Atten: "RENAR"

RANI GRINDING MILLS

219, Main Street, Matale. Sri Lanka.
Phone: 066-2425

VIJAYA GENERAL STORES (AGRO SERVICE CENTRE)

Dealers Agro Chemicals, Sprayers, Fertilizers &
Vegetable Seeds

No. 85, Sri Ratnajothy Saravanamuthu Mawatha.
(Wolfendhal Street) Colombo 13

Telephone: 27011